

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **navrhovatelů: a) M. F.**, bytem „X“, **b) Mgr. J. K., Ph.D.**, bytem „X“, **c) MVDr. J. K.**, bytem „X“, **d) V. K.**, bytem „X“, zastoupených Mgr. Luděkem Šikolou, advokátem Advokátní kanceláře Šikola a partneři, s.r.o., se sídlem v Brně, Dvořákova 13, **proti odpůrci: Statutárnímu městu Ústí nad Labem**, Velká Hradební 2336/8, Ústí nad Labem, zastoupeného JUDr. Pavlem Klimešem, advokátem, se sídlem v Praze, Dukelských hrdinů 14, za účasti **osoby zúčastněné na řízení: Saller Eta Estate CZ s.r.o.**, se sídlem v Otvicích, Obchodní zóna 266, IČ 28692641, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011,

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, a to vymezení koridorů územní rezervy R111, R112 a R113 v textové části v kapitole i) a v grafické části v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území, v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres, včetně přílohy č. 2.1 Výkres koncepce dopravní infrastruktury, **se** ve vztahu k navrhovatelům a) a d) **odmítá** a ve vztahu k navrhovatelům b) a c) **zamítá**.
- II. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, a to vymezení veřejně prospěšné stavby Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky vedené pod indexem D10 v podkapitole g1), kapitoly g) textové části a v grafické části v grafické příloze č. 3 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací, v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území a v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres, včetně přílohy č. 2.1. Výkres koncepce dopravní infrastruktury, **se** ve vztahu k navrhovatelům b) až d) **odmítá**.

- III. V opatření obecné povahy – územním plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, **se k návrhu navrhovatelky a) zrušuje pro vadu řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku vymezení veřejně prospěšné stavby Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky vedené pod indexem D10 v podkapitole g1), kapitoly g) textové části a v grafické části v grafické příloze č. 3 Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací, a v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres, včetně přílohy č. 2.1. Výkres koncepce dopravní infrastruktury.
- IV. Návrh navrhovatelky a) na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, a to vymezení veřejně prospěšné stavby Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky vedené pod indexem D10 v grafické části v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území **se zamítá**.
- V. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, a to podkapitoly c2) Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby v kapitole c) a v grafické části v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území a v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres spočívající v zobrazení nově vymezovaných zastavitelných ploch stanovených v podkapitole c2) Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby v kapitole c) **se ve vztahu k navrhovateli d) odmítá** a ve vztahu k navrhovatelům a) až c) **zamítá**.
- VI. Návrh na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, a to vymezení ploch P18-1, P18-4 a P18-5 v podkapitole c2) Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby v kapitole c) textové části a v grafické části v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území a v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres vymezení ploch, **se ve vztahu k navrhovatelům a) až c) odmítá**.
- VII. V opatření obecné povahy – územním plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, **se k návrhu navrhovatele d) zrušuje pro vadu řízení** dnem právní moci tohoto rozsudku vymezení ploch P18-1, P18-4 a P18-5 v podkapitole c2) Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby v kapitole c) textové části a v grafické části v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území a v grafické příloze č. 2 Hlavní výkres vymezení ploch.
- VIII. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovatelce a) náhradu nákladů řízení v částce 5 380,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IX. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli d) náhradu nákladů řízení v částce 10 760,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- X. Navrhovatelé b) a c) a odpůrce **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelé se společně podaným návrhem domáhali zrušení čtyř částí opatření obecné povahy – územního plánu Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011, č.j. MM/OUPSM/NUP/986/2011, vydaného usnesením č. 94/11 zastupitelstva odpůrce podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon (dále jen „stavební zákon“).

I. Vymezení návrhových bodů

Konkrétně svůj návrhový petit vymezili navrhovatelé takto: „Opatření obecné povahy - územní plán města Ústí nad Labem, vydaný Zastupitelstvem města Ústí nad Labem usnesením č. 94/11 ze dne 15.12.2011, se ruší dnem vyhlášení rozsudku, a to v následujících částech:

1) V textové části se v kapitole i) „Vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření“ zrušuje vymezení koridoru územní rezervy R111 (Polokružní systém – úsek Bukov – Žižkova ul.), R112 (Polokružní systém – úsek Žižkova ul. – ul. Pražská) a R113 (Polokružní systém – úsek ul. Pražská – Opletalova ul.), v grafické části se v grafické příloze č. 1 – „Výkres základního členění území“, v grafické příloze č. 2 – „Hlavní výkres“, včetně přílohy 2.1 „Výkres koncepce dopravní infrastruktury“, zrušuje vymezení koridoru územní rezervy R111 (Polokružní systém – úsek Bukov – Žižkova ul.), R112 (Polokružní systém – úsek Žižkova ul. – ul. Pražská) a R113 (Polokružní systém – úsek ul. Pražská – Opletalova ul.).

2) V textové části se v kapitole g) „Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch pro asanaci, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit“ zrušuje vymezení veřejně prospěšné stavby „Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky“ vymezené pod identifikačním indexem D10, v grafické části se v grafické příloze č. 3 – „Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací“, a dále v grafické příloze č. 1 – „Výkres základního členění území“, v grafické příloze č. 2 – „Hlavní výkres“, včetně přílohy 2.1 „Výkres koncepce dopravní infrastruktury“, zrušuje vymezení veřejně prospěšné stavby „Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky“ vymezené pod identifikačním indexem D10.

3) V textové části se v kapitole c) „Urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně“, zrušuje podkapitola c2) „Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby“, v grafické části se v grafické příloze č. 1 – „Výkres základního členění území“ a v grafické příloze č. 2 – „Hlavní výkres“ zrušuje zobrazení odpovídající všem nově vymezovaným zastavitelným plochám stanoveným v kapitole c) „Urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně“ a v podkapitole c2) „Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby“.

4) V textové části se v kapitole c) „Urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně“ podkapitole c2) „Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby“, zrušuje vymezení ploch P 18-1 (pozemek parc.č. 2747 v k.ú. Střekov), P 18-4 (pozemek parc.č. 2779/1 v k.ú. Střekov) a ploch P 18-5 (pozemek parc.č. 2884/1 v k.ú. Střekov), v grafické části se v grafické příloze č. 1 – „Výkres základního členění území“ a v grafické příloze č. 2 – „Hlavní výkres“ zrušuje vymezení ploch P – 18-1 pozemek parc.č. 2747 v k.ú. Střekov), P 18-4 (pozemek parc.č. 2779/1 v k.ú. Střekov) a ploch P 18-5 (pozemek parc.č. 2884/1 v k.ú. Střekov).“

Navrhovatelé rozdělili svůj návrh do sedmi bodů, které náležitě rozvedli, přičemž konkrétně směřovaly proti:

- 1) vymezení územní rezervy týkající se „dopravního radiálně okružního skeletu“,
- 2) vymezení veřejně prospěšné stavby Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky,
- 3) vymezování nových zastavitelných ploch v rozporu s požadavky stavebního zákona a v rozporu s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu,
- 4) provedení podstatné změny návrhu územního plánu po veřejném projednání (změna funkčního vymezení ploch), aniž by bylo následně konáno opakované veřejné projednání,
- 5) nedodržení návrhového horizontu stanoveného zadáním územního plánu Ústí nad Labem,
- 6) neodůvodnění výběru variant prověřovaných konceptem územního plánu Ústí nad Labem,
- 7) nedostatečné zvážení stávajících limitů území, nesprávné vypořádání stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

Navrhovatelka a) opřela svoji aktivní legitimaci o to, že je vlastníkem nemovitostí zapsaných na LV č. 299 pro obec Ústí nad Labem a k.ú. Habrovice u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, a to pozemků parc.č. 323/2, 323/4, 323/5, 324/1, 324/4 a 324/5 a stavby bez č.p., která se nachází na pozemku parc.č. 323/5. Tyto nemovitosti se nacházejí přímo v trase vymezené veřejně prospěšné stavby D10 – Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky – obchvatu obce Strážky, případně v její těsné blízkosti. V současné době jsou tyto nemovitosti užívány navrhovatelkou a) k zemědělství a chovu koní.

Navrhovatel b) dovedl svoji aktivní legitimaci z toho, že je spoluvlastníkem nemovitostí zapsaných na LV č. 835 pro obec Ústí nad Labem a k.ú. Bukov u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, a to pozemků parc.č. 1106 a 1108 a rodinného domu č.p. 278, který se nachází na pozemku parc.č. 1106 a dále nemovitostí zapsaných na LV č. 3974 pro obec Ústí nad Labem a Katastrální území Bukov u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, a to pozemků parc.č. 1368/6, 1105/3 a 1356/2. Tyto nemovitosti se nacházejí přímo v trase pozemní komunikace, která je částí plánovaného dopravního radiálně okružního skeletu města Ústí nad Labem, plánované ve formě tunelu v platném územním plánu zaneseném ve formě územní rezervy R111 (Polokružní systém – úsek Bukov – Žižkova ulice). V důsledku realizace této stavby by došlo k vyvlastnění nemovitostí navrhovatele b) a k demolici rodinného domu v jeho vlastnictví.

Navrhovatel c) opřel svoji aktivní legitimaci o to, že je spoluvlastníkem ideální poloviny nemovitostí zapsaných na LV č. 3914 pro obec Ústí nad Labem a k.ú. Bukov u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, a to pozemků parc.č. 1077/4, 1078/1, 1078/3, 1078/4 a 1079/3 a stavby občanské vybavenosti č.p. 813, která se nachází na pozemcích parc.č. 1078/4, 1078/3, 1077/4. Uvedená stavba č.p. 813 je veterinární ordinací, kterou vlastní navrhovatel c) s manželkou a svým kolegou veterinářem MVDr. V. T.. Tyto nemovitosti se nacházejí přímo v trase pozemní komunikace, která je částí plánovaného dopravního radiálně okružního skeletu města Ústí nad Labem, plánované ve

formě tunelu v platném územním plánu zanesené ve formě časově neohraničené územní rezervy R111.

Navrhovatel d) dovodil svoji aktivní legitimaci z toho, že je spoluvlastníkem ideální 1/5 nemovitostí zapsaných na LV č. 4120 pro obec Ústí nad Labem a k.ú. Střekov u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, katastrálního pracoviště Ústí nad Labem, a to pozemků parc.č. 2721 a 2722 a rodinného domu č.p. 737, který se nachází na pozemku parc.č. 2722. Tyto nemovitosti sousedí pouze přes úzkou jednosměrnou silnici s pozemky, na nichž došlo po veřejném projednání územního plánu ke změně jejich funkčního využití. Tato změna má umožnit realizaci záměru Obchodního centra Střekov, které svou rozlohou a stavebním uspořádáním výrazně přesahuje limity předmětného území.

V návrhu dále uvedli, že navrhovatelé a) až c) podali k návrhu územního plánu ve lhůtách stanovených stavebním zákonem námitky. Do práv navrhovatele d) bylo zasaženo změnou návrhu územního plánu po veřejném projednání, aniž by měl navrhovatel d) možnost podat k uvedené změně námitky v rámci opakovaného veřejného projednání.

Bod 1) Neurčité vymezení územní rezervy – nezákonný zásah do práv dotčených vlastníků.

Jedním z požadavků zadání územního plánu Ústí nad Labem bylo vytvořit koncepci dopravy ve městě. V rámci konceptu bylo mimo jiné navrženo řešení formou „Objízdné polokružní komunikace propojující významné městské radiály“. Toto řešení by svou realizací významně negativně zasáhlo výrazné množství občanů a vlastníků. Uvedené řešení bylo nicméně po velikém množství námitek ze strany dotčených vlastníků, zástupce veřejnosti a připomínek ze stran veřejnosti převedeno do územní rezervy, jak vyplývá z usnesení zastupitelstva města Ústí nad Labem č. 81/11 ze dne 22.9.2011.

Stavby komunikací okružního skeletu tak byly vyňaty z kategorie veřejně prospěšných staveb a byly následně ve schváleném územním plánu Ústí nad Labem vymezeny v kapitole i) textové části jako koridory územní rezervy pod indexy R111, R112 a R113. Byť bylo dotčeným vlastníkům, včetně navrhovatelů b) a c), zdánlivě částečně vyhověno převedením celého okružního skeletu z koridoru návrhového do koridoru v územní rezervě, jsou navrhovatelé přesvědčeni, že vymezenou územní rezervou R111, R112 a R113 je nadále nezákonným a nepřiměřeným způsobem zasahováno do práv dotčených vlastníků. V této souvislosti odkázali na ustanovení § 36 a § 43 stavebního zákona. Po dobu trvání územní rezervy dotčeným vlastníkům neustále hrozí skutečná změna územního plánu a následná realizace prověřovaného využití. Svou povahou se územní rezerva velice podobá stavební uzávěře, u které není pochyb, že do práv dotčených vlastníků zasahuje.

Navrhovatelé b) a c) se nacházejí po dobu trvání územní rezervy v enormní nejistotě, co se s jejich vlastnictvím stane, jestli do něj mají nadále investovat nebo nemají. Již zařazením pozemků do územní rezervy je navíc zjevně i snížena kupní cena nemovitostí. Na územní rezervy R111, R112 a R113 je pak třeba nahlížet v jejich vzájemné spojitosti, neboť se jedná o plánovanou stavbu, která tvoří jeden funkční celek. Realizace této stavby dává smysl pouze za předpokladu, že bude realizována ve všech úsecích, tedy celá. V této souvislosti navrhovatelé odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 88/2008-301. Předmětné stavby byly do územní rezervy přerazeny zjevně v důsledku velkého množství námitek, avšak nebylo dotčeným vlastníkům umožněno, aby se vyjádřili k novému stavu – zařazení svých pozemků do územní rezervy, která rovněž zasahuje vážným způsobem do jejich práv. Tímto odpůrce fakticky obešel zákon, neboť namísto toho, aby řádně a

odůvodněně vypořádal námitky, dotčeným vlastníkům zdánlivě vyhověl a v odůvodnění námitek se spokojil s konstatováním, že námitce se vyhovuje částečně. Ze samotného usnesení zastupitelstva č. 81/11 ze dne 22.9.2011 pak vyplývá, že územní rezerva nesplňuje požadavky stavebního zákona, podle něhož mají být jako územní rezerva vymežovány plochy a koridory, u nichž má dojít k prověření možnosti budoucího využití. Přitom odpůrce již před schválením územního plánu, ve chvíli, kdy se usnesl, že předmětné stavby mají být přeřazeny do územní rezervy, počítá s tím, že dojde ke změně územního plánu, která má stavby v územní rezervě zrušit. Odpůrce tedy rozhodl současně o tom, že 1) stavby mají být zařazeny do územní rezervy a za 2) má být zahájen proces změny teprve přijímaného územního plánu, která územní rezervu opět zruší. Je patrné, že zatížení navrhovatelů a dalších dotčených vlastníků územní rezervou je zcela zbytečné a nepřiměřené a územní rezerva je v rozporu se zákonem. Odpůrce mohl dát pořizovateli v souladu se zákonem pokyn, aby předmětný polokružní dopravní skelet z návrhu vypustil namísto toho, aby vydával pokyn k převedení do územní rezervy, a po vydání územního plánu k jejímu zrušení.

Územní rezerva sice byla vymezena, nicméně nebyly řádně stanoveny bližší podmínky pro prověření budoucího využití do ní zařazeného území. Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti (dále jen „vyhl. č. 500/2006 Sb.“), která v příloze č. 7 stanovuje náležitosti obsahu územního plánu, v ustanovení čl. I odst. 2 písm. a) stanoví, že pokud je to účelné, textová část územního plánu dále obsahuje vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření. Tomu je třeba rozumět tak, že pokud je územní rezerva stanovena, musí být současně stanoveny podmínky pro prověření možného budoucího využití. Pouhé podmínění změny územního plánu provedením územní studie je nedostatečnou podmínkou. Jednou z těchto podmínek by měla být minimálně lhůta, ve které dojde ke zpracování prověřovacích územních studií. Žádná taková lhůta však stanovena nebyla, což zakládá neúměrnou a nepřípustnou právní nejistotu dotčených vlastníků a neurčitost územního plánu v rozsahu, v jakém jsou územní rezervy vymezeny. Územní rezerva R111, R112 a R113 je dle navrhovatelů zanesena v územním plánu nedostatečným způsobem. Z ničeho nevyplývá, jaká je skutečná šíře koridoru územní rezervy a které pozemky a v jakém rozsahu jsou do územní rezervy zařazeny. Aby byl územní plán dostatečně určitý a srozumitelný, musí nepochybně vymežovat koridory pro stavby nebo územní rezervy takovým způsobem, aby bylo z územního plánu zjistitelné, kudy je koridor přesně trasován a jaké jsou jeho parametry, zejména šíře.

Uvedený dopravní radiálně okružní skelet byl navíc do územního plánu zanesen jako veřejně prospěšná stavba a následně jako územní rezerva pro tuto veřejně prospěšnou stavbu na základě dopravní prognózy, která je jednak v rozporu se zadáním územního plánu a jednak je neodůvodněná, a tedy nepřezkoumatelná. Dopravní prognóza se totiž zakládá na výpočtech intenzit dopravy, které ovšem nejsou součástí odůvodnění územního plánu. Územní plán obsahuje pouze mapy předpokládaného zatížení komunikační sítě k roku 2040. Zcela zde chybí odůvodnění toho, z jakých podkladů tyto výpočty vycházely a jaká metodologie byla k výpočtům použita. Dopravní prognóza činěná na 30 let dopředu kalkuluje se zcela přesnými hodnotami intenzit dopravy na jednotlivých komunikacích ve městě, aniž by byla uvedena pravděpodobnost předpokládaného scénáře či určitá tolerance výsledků. Z tohoto důvodu považují navrhovatelé takovou prognózu za nevěrohodnou.

Dalším pochybením odpůrce při vymezení uvedené územní rezervy byla skutečnost, že k němu došlo po veřejném projednání, aniž by odpůrce zajistil, že se následně bude konat

opakované veřejné projednání ve smyslu ust. § 53 odst. 2 stavebního zákona. Navrhovatelé b) a c) podali k návrhu územního plánu řadu námitek, které se týkaly veřejně prospěšných staveb následně zařazených do územní rezervy. S těmi se ovšem odpůrce vypořádal dle jejich mínění jen povrchně, případně se k nim v rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil. V odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatelů b) a c) odpůrce pouze uvedl, že se jejich námitkám částečně vyhovuje, neboť stavby byly přeřazeny do územní rezervy, která vlastnická práva navrhovatelů nijak neomezuje, aniž by se vypořádal s tím, z jakých důvodů tak usuzuje. Odpůrce se pak s několika námitkami vůbec nevypořádal, když zejména nereagoval na námitku navrhovatele b), že dojde k omezení vlastnických práv, že nemovitosti budou neprodejné nebo výrazně poklesne jejich kupní cena. Obě námitky mají stejnou platnost i po převedení předmětných staveb do územní rezervy.

Bod 2) Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky.

Územní plán vymezil v kapitole g) textové části pod názvem „Vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření, staveb a opatření k zajišťování obrany a bezpečnosti státu a ploch pro asanaci, pro které lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit“ jako jednu z veřejně prospěšných staveb pod identifikačním indexem D10 stavbu „Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky.“ Trasa přeložky silnice II/528 zanesené v platném územním plánu je trasou tzv. západní, a to vzhledem k ostatním reálně existujícím variantám v rámci konceptu územního plánu. Ani přes požadavky na posouzení nulové varianty nebyly žádné varianty posuzovány a od počátku byla odpůrcem prosazována dnes již výsledná varianta. Se zřízením této veřejně prospěšné stavby, jakož i s odůvodněním, o něž se zřízení této veřejně prospěšné stavby opírá, navrhovatelé nesouhlasí. Předmětná přeložka byla již předmětem posuzování vlivu na životní prostředí (EIA) ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „z.č. 100/2001 Sb.“), zakončeném vydáním stanoviska ze dne 16.2.2012. Přitom výsledkem procesu posuzování bylo vydání nesouhlasného stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje k záměru stavby „D8 Výstavba obchvatu Strážky – Ústí nad Labem, silnice II/528“. Za nejlepší variantu byla zpracovatelem posudku a následně krajským úřadem označena varianta nulová, oproti třem aktivním variantám, a to západní, superzápadní a východní. Nyní je tak již na základě výsledku odborného procesu EIA zřejmé, že námitky navrhovatelky a) ke konceptu i návrhu územního plánu byly oprávněné a že odpůrce pochybil, když neposuzoval varianty řešení přeložky silnice II/528, ale pouze odkázal na jejich posouzení, které proběhlo v minulosti v rámci pořizování změny územního plánu Ústí nad Labem. Při realizaci v územním plánu zanesené západní varianty by vedl obchvat v blízkosti části stávajících domů ve Strážkách, v blízkosti plánovaného obchvatu byla povolena i výstavba řady nových rodinných domů. V některých případech by dokonce muselo dojít k demolicím a i v jiných případech bude nezbytné vyvlastňování. Z odborného hlediska jsou dalšími negativy zanesené západní varianty: vliv na populaci bledule jarní, nežádoucí rozdělení lesního komplexu na dvě izolované části, ovlivnění pramenné oblasti v lesním komplexu, negativní vliv na celou řadu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. K nutným demolicím a náhradám za pozemky přistupují i požadavky na výstavbu rozsáhlých protihlukových stěn. Navrhovatelka a) se na svých pozemcích spolu se svým partnerem věnuje chovu koní a zanesená varianta obchvatu oddělující hospodářské budovy od pozemků, které jsou využívány jako pastviny, je pro ni naprosto likvidační. Navrhovatelé zdůrazňují, že západní varianta obchvatu byla v procesu EIA vyhodnocena jako nejméně vhodná ze 4 posuzovaných variant. Navrhovatelka a) vznesla již ke konceptu územního plánu celou řadu věcných námitek proti prosazované variantě

vedené pod indexem D10, poukázala na nekonfliktní realizaci nulové varianty. Následně poukázala na vypořádání její námitky odpůrcem a uvádí, že je nejen nepravdivé, tedy že zásah do vlastnických práv byl činěn v nezbytně nutné míře, nejšetnějším ze způsobů vedoucím ještě k zamýšlenému cílu a nediskriminačním způsobem s vyloučením libovůle, ale toto odůvodnění je rovněž nedostatečné, neboť vůbec nereaguje na věcné námitky navrhovatelky. Ani v rozhodnutí o námitce, ani v rámci části odůvodnění územního plánu, které pojednává o nových komunikacích, se odpůrce nijak nevypořádává s faktickou existencí jiných variant realizace přeložky II/528. V této souvislosti odkázala navrhovatelka na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2008, č.j. 1 Ao 3/2008-136. S ohledem na shora uvedené považují navrhovatelé rozhodnutí o námitkách navrhovatelky, jakož i územní plán v části týkající přeložky II/528 za nedostatečné, a tedy nepřezkoumatelné.

Bod 3) Nezákonné vymezení nových zastavitelných ploch a rozpor s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu.

Navrhovatelé odkázali na ustanovení § 18 odst. 4 stavebního zákona, které dle jejich názoru zakotvuje jednak zásadu vyvažování všech zájmů při plánování v území, jednak zdůrazňuje potřebnou ochranu dosud nezastavěného území. Dále odkázali i na ustanovení § 53 odst. 5 písm. d) stavebního zákona, který požaduje, aby součástí odůvodnění územního plánu zpracovaného pořizovatelem bylo vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch. Ve smyslu § 3 z.č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) musí být dle navrhovatelů při vydání územního plánu prokázáno, že všechno v současnosti zastavěné území je efektivně využito a je tady výrazná potřeba vymezit nové zastavitelné plochy, a to nejen obecně, ale v konkrétním navrhovaném rozsahu. Musí být zdůvodněno, proč je potřeba vymezit nové zastavitelné plochy, právě v takovém rozsahu, v jakém jsou navrhovány. K podpoře svých závěrů odkázali i na požadavek ustanovení § 55 odst. 3 stavebního zákona. Citované ustanovení zakazuje vymezení dalších zastavitelných ploch změnou územního plánu, pokud není prokázána potřeba vymezení nových zastavitelných ploch. Odůvodnění územního plánu v kapitole 9 nazvané „Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch“ se vůbec nezabývá tím, jestli a do jaké míry jsou využity dosud vymezené zastavitelné plochy. Nejsou tak naplněny požadavky § 53 odst. 5 písm. d) stavebního zákona na odůvodnění návrhu územního plánu. Vedle toho ani vyhodnocení potřeby vymezení nových zastavitelných ploch v územním plánu není dle názoru navrhovatelů vůbec dostatečné. Zvolená velikost rezervy 60 % přitom není ničím odůvodněna. V kapitole odůvodnění 7.1.3. Demografie se pouze uvádí, že metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj v příkladném výpočtu operuje s 20 % rezervy, že někteří odborníci, ovšem bez bližšího upřesnění, doporučují 50 až 100 % a že v případě Ústí nad Labem lze doporučit rezervu ve výši cca 60 %.

Jako ze směrodatného mělo být přitom dle navrhovatelů v tomto ohledu vycházeno právě z metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj/Ústavu územního rozvoje ze srpna 2008 – „Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch“, respektive mělo být náležitě odůvodněno, proč není metodický pokyn respektován a proč byla v tomto případě dána přednost názoru odborníků a kterých. Podle citovaného metodického pokynu musí nabídka být vždy o něco vyšší než poptávka, avšak je nutno se vyvarovat v tomto případě i nežádoucích extrémů. V příkladu vyhodnocení obsaženém v metodickém pokynu je počítáno s rezervou 20 %. K závaznosti metodických pokynů odkázali navrhovatelé na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j.

1 Ao 2/2010-185. Dále navrhovatelé poukázali na to, že z prováděných statistik počtu obyvatel České republiky vyplývá, že počet obyvatel Ústí nad Labem v průběhu let stabilně klesá. I samotná kapitola odůvodnění územního plánu 7.1.3 „Demografie“ obsahuje prognózy, dle kterých bude počet obyvatel Ústí nad Labem klesat. Jak již bylo uvedeno, kapitola 9 odůvodnění územního plánu odkazuje, pokud jde o potřebu vymezení nových zastavitelných ploch, na demografický rozbor uvedený v kapitole odůvodnění 7.1.3 „Demografie“. V ní je proveden výpočet potřeby nových bytů pro roky 2020 až 2030, ze kterého vyplývá, že je třeba vymezit včetně rezervy cca 226,4 ha nových rozvojových ploch určených k bydlení. Celkově má přitom dojít pro účely vymezení nového zastavitelného území k záboru zemědělské půdy o rozloze cca 382,5 ha. K potřebě vymezení zbylých 156 ha půdy se kapitola 6 vůbec nevyjadřuje. Přitom z výše citovaného metodického pokynu Ministerstva pro místní rozvoj a Ústavu územního rozvoje musí být prováděn výpočet ve vztahu k potřebě zvláště pro každý specifický účel. V návrhu územního plánu, který byl předložen veřejnosti k námitkám a připomínkám před veřejným projednáním, zcela chyběly údaje o výměře parcel nově vymezovaných jako zastavitelné území. Dotčení vlastníci a veřejnost tak byli zkráceni ve svém právu podávat námitky a připomínky, protože jim nebyly předloženy relevantní informace.

Ve městě Ústí nad Labem je také řada zanedbaných a nevyužitých ploch, tzv. brownfields. Brownfieldy identifikované nedávným průzkumem představují 11,7% ze zastavěného území města. Vymezovat nové zastavitelné plochy by tedy odpůrce měl s obzvláštním rozmyslem, neboť nesporně budou konkurovat brownfieldům, na jejichž opětovné využití má odpůrce dle svých strategických dokumentů mimořádný zájem. Prakticky nezjistitelný rozsah nově zastavitelných ploch je dále důsledkem tzv. agregace (seskupování různých funkčních ploch na základě podobných charakteristik), nicméně zcela nezákonně provedené. Při pořizování územního plánu došlo k tomu, že tam, kde vlastníci v těsném sousedství zastavěných ploch žádali o změnu funkčního využití svých pozemků na pozemky zastavitelné, bylo jim u menších pozemků vyhověno, aniž by nově zastavitelné plochy byly v územním plánu rozeznatelným způsobem uvedeny v textové nebo grafické části. Tyto plochy byly v návrhu územního plánu a následně v územním plánu vyznačeny přímo jako zastavitelné, tj. nebyly vyznačeny jako plochy návrhového (šrafovaně), ale hned jako plochy stabilizované, zdánlivě již dříve zastavitelné (plnou barvou). Tyto změny jsou fakticky nezjistitelné a nemohli se k nim tak relevantně vyjádřit dotčení vlastníci, veřejnost, ani dotčené orgány státní správy. Na odboru územního plánování odpůrce jim bylo sděleno, že se jedná o tzv. agregaci a jde podle zpracovatele územního plánu o běžný postup. Tento postup demonstrovali navrhovatelé na konkrétním příkladě uvedeném v návrhu. Většina vymezovaných zastavitelných ploch je navíc součástí zemědělského půdního fondu, zábor ploch pro zastavitelné území představuje 82% ploch z celkového záboru zemědělského půdního fondu. Ustanovení § 4 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „zákon o ochraně zemědělského půdního fondu“), které stanoví zásady ochrany zemědělského fondu, umožňuje odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu jen v nezbytných případech. Navrhovatelé dále odkázali i na společné metodické doporučení odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj a odboru ochrany horninového a půdního prostředí Ministerstva životního prostředí z července 2011 s názvem „Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond v územním plánu“, ve kterém se uvádí, že v souladu s ust. § 5 odst. 1 zákona o ochraně půdního fondu je nezbytné, aby v textové části odůvodnění byly uvedeny případné varianty, jejich srovnání s výsledným řešením a náležité zdůvodnění navrženého řešení. Územní plán se v odůvodnění

v kapitole 10. nazvané „Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa“ k otázce nezbytnosti odnětí zemědělských ploch, navíc v tak velkém rozsahu, vůbec nijak nevyjadřuje. Územní plán je z výše rozebraných důvodů v částech všech nově vymezovaných zastavitelných ploch a ploch odnímaných ze zemědělského půdního fondu nezákonný. Jedná se o nezákonnosti natolik rozsáhlé a závažné, že jsou samy o sobě důvodem, aby byl v těchto částech územní plán Ústí nad Labem zrušen. Rozsáhle vymezované nové zastavitelné plochy a plochy odnímané ze zemědělského půdního fondu mají přímé i nepřímé vlivy na celé město, včetně nemovitostí navrhovatelů. Přebujelé vymezení nově zastavitelných ploch totiž muselo být jedním z důvodů zpracování nových tunelů a mostů, stejně jako přeložky silnice II/528, neboť v odůvodnění odmítnutí námítky navrhovatelky a) odpůrce uvedl, že na obchvat Strážek je navázána i obslužnost nově navrhovaných ploch bydlení.

Bod 4) Podstatná změna návrhu územního plánu po veřejném projednání, způsobující zásah do práv dotčených vlastníků – změna funkčního vymezení ploch.

Dalším z vážných pochybení odpůrce, jímž bylo zasaženo do práv navrhovatele d) byla změna funkčního využití pozemků parc.č. 2747, 2779/1 a 2884/1, vše v k.ú. Střekov (v textové části územního plánu označené indexem P18-1, P18-4, P18-5 – pozn. soudu) po provedení veřejného projednání návrhu územního plánu. Vlastník těchto tří pozemků podal k návrhu územního plánu námítku v tom znění, že požaduje opravy funkčního využití na uvedených pozemcích, tak, aby mohl realizovat svůj záměr. Tak, jak je území vymezeno nyní znemožňuje realizaci jeho záměru, a to výstavby obchodně administrativního centra s odbytovou plochou nad 800 m². Námítce bylo vyhověno s tím, že funkční využití ploch bylo účelově změněno na BM a BM1, kde výše zmíněné omezení odbytových ploch do 800 m² není.

Vlastníci sousedních nemovitostí, včetně navrhovatele d), nicméně neměli vůbec možnost se k této úpravě vyjádřit. Změna funkčního využití předmětných pozemků z plochy SM-C, respektive SM-C1 na BM a BM1 proběhla totiž až po veřejném projednání, aniž by bylo následně nařízeno konání opakovaného veřejného projednání ve smyslu ust. § 53 odst. 2 stavebního zákona. Navrhovatelé zásadně nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že vzhledem k povaze navrhované úpravy nejsou krácena práva ostatních účastníků, a proto není nutné opětovné projednání. Občany je vnímán tento záměr výstavby obchodního centra Střekov jako vysoce problémový a kontroverzní, proti stavbě se zvedla vlna odporu a vznikla i petice. Shora uvedeným postupem odpůrce tak byl zasaženo do práv sousedů vlastníků, kteří měli mít v souladu s § 53 odst. 2 stavebního zákona právo se k takto podstatné změně vyjádřit při opakovaném veřejném projednání. Ničím neodůvodněný závěr odpůrce, že nejsou krácena práva ostatních účastníků, je navíc i nepřezkoumatelný. Předchozí územní plán v dané oblasti výrazně preferoval bydlení a ostatní funkce omezoval na menší zařízení. Nelze tedy tvrdit, že funkční využití BM nebo BM1 více odpovídá dřívějšímu funkčnímu vymezení K-1. Navíc, do funkčního vymezení K-1 byly v územním plánu zahrnuty i okolní pozemky, u nichž odpůrce v novém územním plánu ponechal převažující zařazení do ploch SM-C a SM-M, u kterých platí výše zmíněný limit 800 m² pro odbytové plochy maloobchodních zařízení. Postup odpůrce se tak jeví jako čistě účelový s prvky libovůle.

Bod 5) Nedodržení návrhového horizontu stanoveného v zadání územního plánu.

Dle navrhovatelů s výše uvedenými návrhovými body 1), 2) a 3) souvisí další pochybení odpůrce, které mělo za následek zásah do práv navrhovatelů. Usnesením č. 393/09

zastupitelstva města Ústí nad Labem ze dne 25.6.2009 byl stanoven návrhový horizont pro prognostické bilance k roku 2025. V rozporu s tím je však územní plán Ústí nad Labem co do návrhového horizontu nejednotný a nekonzistentní. Kalkulace územních nároků potřebné nové bytové výstavby v kapitole 7.1.3. Demografie je vztažena k rokům 2020 až 2030, přičemž za rozhodný se v územním plánu považuje úhrn územních nároků pro novou bytovou výstavbu k roku 2030. Nedodržení závazného pokynu zadání územního plánu vztahujícího se k návrhovému horizontu bylo jedním z důvodů nezákonného vymezování rozsáhlých zastavitelných ploch, na něž odkazují navrhovatelé v bodu 3) návrhu. Dopravní prognóza odůvodňující dopravní koncepci územního plánu je podložena výpočty, které jsou provedeny pro návrhové období roku 2040. Přestože navrhovatel b) ve své námitce k návrhu územního plánu na nedodržení návrhového horizontu u dopravní prognózy upozornil, odpůrce se k tomuto bodu jeho námitky v rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil.

Nicméně před vydáním územního plánu odpůrce do územního plánu vložil odstavec, v němž je mimo jiné uvedeno, že dopravní prognóza je provedena na rok 2040, což vychází z normových požadavků na posuzování kapacit křižovatek a dopravní infrastruktury. Dle článku 6.2.1. normy ČSN 736101 Projektování silnic a dálnic je návrhové období dopravní infrastruktury z hlediska kapacity 20 let po uvedení do provozu. Předpokládá-li se optimisticky, že by dopravní systém byl uveden v roce 2020 do provozu, jsme s výhledem dopravního zatížení v roce 2040.

Toto odůvodnění považují navrhovatelé za nedostatečné, neboť odpůrcem zmiňovaná norma 734101 se nevztahuje k územnímu plánování ba ani k projektování silnic ve městech. Podle názoru navrhovatelů je čirou spekulací vycházet z předpokladu, že tyto mimořádně složité stavby budou dokončeny v roce 2020. Odpůrce neměl svévolně odhadovat výhledový horizont, nýbrž měl dodržet návrhový horizont stanovený v zadání územního plánu. Nedodržení závazného pokynu zadání územního plánu vztahující se k návrhovému horizontu tak bylo dále jedním z důvodů nezákonného vymezování územních rezerv a nezákonného vymezení veřejně prospěšné stavby přeložky silnice II/528, na něž odkazují navrhovatelé v bodech 1) a 2) návrhu. V této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Ao 2/2008-62, z něhož vyplývá, že návrh územního plánu i schválený územní plán musí respektovat zadání a nesmí z něj nepřiměřeným způsobem vybočit.

Bod 6) Neodůvodnění výběru variant prověřovaných konceptem územního plánu.

Navrhovatelé dále namítají, že výběr variant prověřovaných konceptem územního plánu byl proveden zcela neodůvodněným a tedy nepřezkoumatelným způsobem. Tato nezákonnost přitom měla přímou souvislost se zásahem do práv navrhovatelů b) a c). O výběru varianty dle předloženého návrhu pořizovatele rozhodlo usnesením č. 535/10 ze dne 17.6.2010 zastupitelstvo města Ústí nad Labem v návaznosti na doporučení pořizovatele, když současně schválilo návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu. Odůvodnění návrhu pokynů pro zpracování návrhu územního plánu předložené pořizovatelem územního plánu se zabývá výběrem variant prověřovaných konceptem územního plánu na straně 38 až 42. V zásadě je zde pouze doslovně přepírána jedna z kapitol vyhodnocení vlivů konceptu územního plánu na životní prostředí (SEA: Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení konceptu územního plánu a jejich zhodnocení; srozumitelný opis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení). Není zde však žádné zdůvodnění vhodnosti použití té či oné varianty, které by nějakým způsobem odůvodňovalo konečný výběr variant. Pouze v případě stavby

„Komunikační propojení silnice II/613 (Žižkova s ulicí Jateční)“ je jakési porovnání provedeno. Na tento text navazuje ničím neodůvodněný závěr, dle kterého byla zvolena varianta A). Odůvodnění výběru zvolené varianty konceptu územního plánu je tak příliš stručné, formální a zcela nepřezkoumatelné, prakticky lze říci, že zde odůvodnění zcela chybí. Přitom výběr variant vážně zasahuje do práv navrhovatelů b) a c), kterých se výběr mezi variantou A a B zásadně dotýkal. Ve čtvrti Bukov byly totiž navrženy dvě varianty zaústění tunelu a vybrána byla ta varianta (varianta B), která byla trasována přes několik obytných domů, včetně rodinného domu navrhovatele b) a několik podnikatelských objektů, včetně veterinární ordinace navrhovatele c), přestože druhá varianta byla trasována přes dosud nezastavěné pozemky. Bez jakéhokoli odůvodnění tak nebyla zvolena varianta, která by zasahovala do vlastnických práv výrazně menším způsobem než varianta druhá, když na jedné straně se mělo jednat o zbourání několika domů a vystěhování několika rodin a na druhé straně o uskutečnění zatím pouze plánovaného záměru na dosud nezastavěných pozemcích. Odpůrce tak výše uvedeným postupem učinil opatření obecné povahy – územního plánu v tomto rozsahu nepřezkoumatelným a současně porušil princip proporcionality zásahu do práv, když jeho postup nebyl legitimně odůvodněný a rozhodně nesplňoval požadavky maximálního ohledu na ochranu práv dotčených osob.

Bod 7) Nedostatečné zvážení stávajících limitů území, nesprávné vypořádání stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje vydala ke konceptu územního plánu stanovisko ze dne 17.3.2010, č.j. KHSÚL1785/2010, ve kterém požadovala vyřešení problematiky hluku a imisí z dopravy, v případě variantních řešení nových komunikací volit varianty co nejšetrnější z hlediska vlivů na zdraví obyvatel a vytvořit reálný předpoklad pro realizaci hlukových opatření.

Uvedené stanovisko bylo odpůrcem vypořádáno tak, že ke konceptu územního plánu byla zpracována dokumentace o vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) a dále bylo provedeno vyhodnocení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území, kde byla doporučena k řešení nejvhodnější dopravní varianta. Problematika hluku a emisí související s realizací stavby není ve fázi územního plánování řešitelná. Bude v souladu s platnými právními předpisy posouzena v následně zpracovaných dokumentacích a řízeních, případně v rámci procesu zpracování a projednávání dokumentace posuzování vlivu stavby na životní prostředí (EIA).

Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že již ve fázi územního plánování je třeba důkladně zvažovat limity území, pro které je územní plán zpracováván. V tomto ohledu odkázali na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 135/2011-246 a č.j. 1 Ao 1/2006-74. Vzhledem k výše uvedenému se odpůrce vypořádal se stanoviskem krajské hygienické stanice nedostatečným způsobem, když k jí stanoveným podmínkám pouze odkázal na navazující řízení. Nezabýváním se stávající zátěží území a jeho limity, a to zejména z hlediska hluku a emisí, zatížil odpůrce územní plán další vadou, způsobující jeho nezákonnost. Toto pochybení se dotýká výše namítaných žalobních bodů a zasahuje tak do práv navrhovatelů, kteří jsou přímo dotčeni plánovanými dopravními stavbami uvedenými v návrhových bodech 1) a 2) i enormním rozvojem obce, který potřebu nových dopravních staveb vyvolal (návrhový bod 3). Přímo je dále provázáno i s nedostatečným odůvodněním výběru zvolených variant konceptu územního plánu (návrhový bod 5), neboť v rámci něj mělo být právě posouzení stávajícího zatížení území hlukem provedeno a vybrána varianta nejvhodnější.

II. Vyjádření odpůrce

Odpůrce ve svém vyjádření k návrhu navrhl jeho zamítnutí v celém rozsahu. Svě stanovisko odůvodnil následujícím způsobem.

K bodu 1) Vymezení územní rezervy týkající se „dopravního radiálně okružního skeletu“ návrhu odpůrce uvedl, že je skutečností, že v původním návrhu územního plánu bylo řešení koncepce dopravy ve městě zvoleno formou „Objízdné polokružní komunikace propojující významné městské radiály“. Tyto stavby byly označeny jako veřejně prospěšné stavby. Po zhodnocení námitek uplatněných ve fázi veřejného projednání návrhu územního plánu, došlo ke změně územního plánu v tom směru, že dotčené pozemky byly přearány do ploch územních rezerv s tím, že podmínkou pro využití ploch a vybraných koridorů je zpracování územních studií, které „prověří urbanisticko – architektonické řešení celých rozsáhlých lokalit v závislosti na řešení koncepce dopravní a technické infrastruktury“. Zařazení ploch do územní rezervy žádným zásadním způsobem neomezuje vlastníky dotčených pozemků. Toto omezení se vztahuje pouze na tu skutečnost, že není možné měnit využití území oproti stávajícímu stavu. Takové omezení je však minimální. Odpůrce odkázal na znalecký posudek Ing. V. Š., z nějž vyplývá, že v rámci vytvoření územní rezervy nedojde ke snížení tržních hodnot pozemků a objektu.

Přearání dotčených pozemků do územní rezervy vytváří podmínky pro to, aby mohlo dojít k detailnímu přezkoumání veřejného zájmu na zlepšení dopravní infrastruktury ve městě a na druhou stranu i případného omezení vlastnických práv některých dotčených vlastníků. V této souvislosti odkázal odpůrce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 2 As 49/2007, 2 Ao 3/2011 a 4 Ao 3/2011. Odpůrce dále odmítl, že byly účelově vytvořeny 3 územní rezervy z důvodu použití strategie tzv. „salámové metody“. Je zjevné, že předmětné územní rezervy byly vytvořeny jednoznačně za účelem prozkoumání možnosti dopravního řešení celého města. O převodu dotčených pozemků do územní rezervy rozhodlo zastupitelstvo po veřejném projednání návrhu územního plánu, a to s ohledem na uplatněné námítky dotčených vlastníků. O všech těchto námitkách vydal odpůrce rozhodnutí s podrobným odůvodněním, ve kterém bylo současně uvedeno, že dopravní radiálně okružní skelet byl vyjmut z veřejně prospěšných staveb. S rozhodnutím o námitkách byly osoby, které tyto námítky uplatnily vyrozuměny zákonem stanovým způsobem a měly tedy možnost se s ním seznámit. Součástí rozhodnutí o námitkách bylo i sdělení, že s ohledem na skutečnost, že navrhovaná úprava nebyla vyhodnocena jako podstatná úprava návrhu územního plánu, nebude nutné ji znovu posuzovat a projednávat podle § 50 až 52 stavebního zákona. Nad rámec výše uvedeného upozorňuje odpůrce na znění námítky č. 211, ve které bylo mimo jiné navrženo, aby byla dotčená území vymezena jako koridory a plochy územních rezerv. Takto formulovaný územní plán byl řádně schválen usnesením zastupitelstva města Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011. Na této skutečnosti nic nemění ani citované usnesení ze dne 22.9.2011. Není pravdou, že při vymezení územních rezerv nedošlo ke stanovení podmínek pro prověření budoucího využití do ní zařazeného území. Z celého procesu, konceptu a návrhu územního plánu jednoznačně vyplývá účel zařazení dotčených pozemků do územních rezerv. Zákon neobsahuje žádné bližší podrobnosti ke stanovení podmínek prověření využití územních rezerv, včetně časových lhůt. Co se týká námitek směřujících na neurčitost vymezení rozsahu jak v popisné, tak v grafické části, je tato námitka nedůvodná. Územní plán byl vydán v měřítku 1:10 000, a to v souladu s platnými předpisy, a je zpracován nad mapami katastru nemovitostí, které jsou vedeny v měřítku 1:1000, případně 1:2000 a v této podrobnosti je i zobrazitelný. Při zpracování návrhu dopravního radiálně okružního skeletu se skutečně mimo

jiné vycházelo z dopravní prognózy vypracované zpracovatelem územního plánu. Jedná se o standardní metodiku zpracování, kde model dopravy na 30 let dopředu od doby zpracování posudku je prováděn zejména při návrhu strategických dokumentací pro městské aglomerace a zásadní stavby infrastruktury. Jak z normy ČSN 736101 pro silnice a dálnice, tak i z normy ČSN 736110 (projektování místních komunikací) vyplývá stejná metodologie pro výpočty intenzit dopravy. K tomu odkázal odpůrce konkrétně na článek 17.1.1 normy ČSN 736110. S ohledem na předpoklad výstavby komunikace do deseti let (optimistický výhled) byla proto prognóza zpracována ve smyslu citované normy k roku 2040. Nelze tedy dojít k závěru, že předmětná dopravní prognóza je neurčitá a neodůvodněná. Dále s ohledem na skutečnost, že ve schváleném územním plánu jsou předmětné plochy zařazeny pouze do územní rezervy, jejíž využití bude teprve zkoumáno v rámci územních studií, je tato námitka zcela irelevantní. Odpůrce zpochybnil aktivní legitimaci navrhovatelů a) a d) s ohledem na skutečnost, že předmětná problematika zpracovaná touto částí územního plánu se jich netýká a že rovněž neuplatnili v průběhu procesu zpracování a projednání územního plánu žádné námitky v předmětné věci.

K bodu 2) Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky odpůrce uvedl, že varianty dopravního řešení Strážek byly podrobně posuzovány v rámci vyhledávací studie ze září 2002, která sloužila jako podklad pro pořízení změny území územního plánu sídelního útvaru Ústí nad Labem s tím, že tato změna byla řádně projednána se všemi dotčenými orgány, přičemž Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, neuplatnil žádné připomínky. Tato změna byla vydána zastupitelstvem města obecně závaznou vyhláškou č. 2/2006 ze dne 22.6.2006 a takto byla také zanesena do předcházejícího územního plánu. Ze zadání územního plánu pak vyplývá, že nový územní plán bude navazovat na strategický plán Ústí nad Labem a platný územní plán sídelního útvaru Ústí nad Labem, přičemž budou v rámci návrhu vyhodnoceny pozitivní i negativní zkušenosti z užívání stávajícího územního plánu. Stanovisko vydané po vydání územního plánu v rámci posouzení EIA nemá ve věci žádný význam. Posuzování v rámci EIA se vztahuje k jinému stupni územního plánování, v tomto případně k rozhodnutí o umístění stavby. V rámci procesu pořizování územního plánu byly vyžádány stanoviska všech dotčených orgánů, včetně krajského úřadu, a žádný z těchto orgánů v této části nevydal nesouhlasné stanovisko. Je zjevné, že při jakémkoliv řešení dopravní situace Strážek, dojde k zásahu do práv dotčených osob. I v rámci zmiňované tzv. nulové varianty dochází k omezení dotčených vlastníků sousedních pozemků a budov, a to neúměrným zatížením jak hlukem, tak imisemi, přičemž v rámci tzv. nulové varianty nelze uvažovat o zbudování protihlukových stěn či jiných opatření. Výběr variant obchvatu Strážek byl prováděn a projednáván právě s ohledem na minimalizaci dopadu na soukromé vlastníky a tedy dosažení proporcionality mezi veřejným zájmem a zájmem soukromých vlastníků. Na námitky vznesené navrhovatelkou a) odpůrce reagoval rozhodnutím, kterým námitkám nevyhověl, avšak s tím, že je toto rozhodnutí velmi podrobně odůvodněno. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že v rámci zpracování a vydání této části územního plánu došlo k jeho vydání zákonem stanoveným postupem, že není v rozporu se zákonem a že došlo i k dodržení zásady proporcionality z hlediska minimalizace zásahů a úměrnosti opatření obecné povahy ve vztahu ke sledovanému cíli. Dále odpůrce zpochybnil aktivní legitimaci navrhovatelů b) až d) s ohledem na skutečnost, že předmětná problematika zpracovaná touto částí územního plánu se jich netýká a že rovněž neuplatnili v průběhu procesu zpracování a projednání územního plánu žádné námitky k předmětné problematice.

K bodu 3) Nezákonné vymezování nových zastavitelných ploch a rozpor s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu uvedl odpůrce následující.

Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch je zpracováno v kapitole 9 odůvodnění územního plánu s odkazem na kapitolu 7.1.3 odůvodnění územního plánu. Je zcela logické, že úvaha o nutnosti vymezení nových zastavitelných ploch se musí opírat o určité předpoklady, které v tomto případě vycházejí zejména z demografického rozboru zpracovaného zpracovatelem. Zpracovatel současně prověřil možnost využití všech ploch, včetně tzv. brownfields, a navrhl řešení, které bylo projednáno v konceptu i návrhu územního plánu v souladu s urbanistickou koncepcí, a to např. navržením územní rezervy na větší plochy se stanovením možnosti budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření, zde odpůrce odkázal na kapitolu i) a kapitolu c2), územního plánu. Součástí odůvodnění územního plánu je jak shora uvedeno i kapitola 7.1.3 „Demografie“, ve které je na základě podkladů zpracovaných odborným pracovníkem Ing. Arch. Mgr. Z. Č. podrobně analyzován sociodemografický vývoj řešeného území. Přestože je tato kapitola nepovinnou součástí územního plánu, byla zpracována s cílem, aby na základě podkladů exaktních a relevantních vstupních dat bylo možné odůvodnit urbanistickou koncepci návrhu územního plánu popsanou v příslušných kapitolách, zejména v kapitolách b), c) a f) územního plánu. Rezerva ve výši 60% je zejména odůvodněna závěry, které vyplývají z podkapitoly „Výhled počtu obyvatel“, která byla zpracována na základě „Zhodnocení populačního vývoje v České republice a očekávané trendy do roku 2030“. Není tedy skutečností, že velikost rezervy 60% není ničím odůvodněna. Metodický pokyn Ministerstva pro místní rozvoj v souvislosti s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 Ao 2/2010 se nevztahuje na práva a povinnosti třetích osob, a to zejména s ohledem na skutečnost, že je v tomto rozhodnutí konstatováno, že je „vnitřním předpisem“. V kapitole 10 odůvodnění územního plánu je uveden celkový zábor zemědělského půdního fondu, nejen pro zastavitelné, ale i pro nezastavitelné plochy (např. zeleň). Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby se věnuje celá kapitola c2) územního plánu, kde jsou přehledně tabulkově definovány všechny tyto plochy (každá plocha má svůj jedinečný index dle lokalizace v katastrálním území), spolu se specifikací jejich lokalizace, způsobem využití, podmíněností využití a konečně i její velikostí. Celkový rozsah rozvojových ploch není uveden, neboť příslušné zákonné předpisy toto nepožadují, ale lze jej snadno zjistit prostým součtem ploch výše uvedených.

Pokud jsou tedy v žalobě uváděny souhrnné údaje „zábory ploch“, jedná se o zcela jinou evidenci, a to vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu z kapitoly 10 odůvodnění územního plánu. Na vyhodnocení záborů zemědělského půdního fondu se však vztahuje zcela jiná metodika, která nesouvisí s vymezováním zastavitelných ploch. Vyhodnocení záboru zemědělského půdního fondu vyplývá ze zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a dále z vyhl.č. 13/1994 Sb., a to z její přílohy č. 3 a dále se řídí metodickým doporučením odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj a odboru ochrany horninového a půdního prostředí Ministerstva životního prostředí: Vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond, červenec 2011. Pokud navrhovatelé poukazují na rozpory v územním plánu a návrhu územního plánu, tyto rozdílné údaje vyplývají ze zapracování změn po veřejném projednání návrhu územního plánu. Celkový zábor zemědělského půdního fondu tvoří 466,293 ha a je uveden v tabulce obsažené v citované kapitole 10 odůvodnění územního plánu. Z toho bude zábor pro zastavitelné území cca 382,5 ha a pro nezastavitelné cca 83,7 ha. Co se týká tzv.

brownfields jsou zpracována jako součást urbanistické koncepce územního plánu v kapitole c). V rámci této části urbanistické koncepce byly samozřejmě všechny takovéto plochy zapracovány, a to jako plochy vesměs označené indexem „P“, tedy jako plochy přestavbové a jsou tedy zahrnuty ve výše uváděném vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby.

K problematice tzv. agregace, čili sdružování pozemků, uvedl odpůrce, že tato je zpracována zhotovitelem, který postupuje na základě poskytnutých podkladů, provedených průzkumů v terénu a vlastní odbornosti. Jedná se zejména o plochy, které jsou v územním plánu klasifikovány jako stabilizované plochy bydlení, byť zde ještě fyzicky stavby pro bydlení nestojí, ale bylo již vydáno pravomocné územní rozhodnutí či stavební povolení. Dále se jedná o ostatní plochy navazující na zastavěné území, případně o plochy uvnitř zastavěného území. V rámci projednání těchto ploch nedošlo k žádným nesouhlasným stanoviskům, které by nebyly odpůrcem zpracovány. Způsob vyznačení v grafické části územního plánu tak odpovídá požadavkům na zpracování.

K navrhovateli uváděnému konkrétnímu příkladu uvedl odpůrce následující. V původním územním plánu z roku 1996 byly předmětné pozemky vedeny jako zeleň, nicméně nalevo mimo zastavěné území již byla vymezena plocha bydlení, kde je nyní fakticky postaven rodinný dům č.p. 3080. Terénním průzkumem prováděným v rámci doplňujících průzkumů a rozborů jako jedné z etap zhotovení územního plánu byly pozemky parc.č. 3665, 3668/1, 3668/2, 3666/2 identifikovány jako plochy zeleně soukromé, tzn. užívané zpravidla samostatně nebo společně s rodinnými domy a oplocené zahrady. Po ověření v katastru nemovitostí jsou uvedeny jako ostatní plocha – neplodná půda a pozemek parc.č. 3666/2 jako trvalý travní porost. Tyto plochy byly zhotovitelem vzhledem k jejich skutečnému využití a k jejich rozměrům v souladu s ust. § 3 vyhl.č. 501/2006 Sb. zahrnuty do navazujících ploch s převážným účelem využití BI – plochy bydlení v rodinných domech městské a příměstské. Obdobným způsobem bylo postupováno i u zmiňovaných pozemků parc.č. 3658 a 3659.

Vynětí ploch ze zemědělského půdního fondu samozřejmě muselo být a bylo projednáno s příslušným orgánem ochrany zemědělského půdního fondu – Ministerstvem životního prostředí, které v plném rozsahu v konečné fázi odsouhlasilo veškeré zábory ze zemědělského půdního fondu uvedené v územním plánu. S odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 Ao 6/2006 je pak zjevné, že byla dodržena podmínka jak zákonného postupu, tak zákonnosti tohoto vynětí. V tomto bodu namítá odpůrce nedostatek aktivní legitimace všech navrhovatelů, neboť je zjevné, že tato napadená část územního plánu se nedotýká vlastnických ani jiných práv navrhovatelů a v průběhu procesu zpracování projednání a schválení územního plánu neuplatnili k této části žádné námitky.

K bodu 4) Podstatná změna návrhu územního plánu po veřejném projednání uvedl odpůrce následující.

Rozhodnutím o námitce vznesené vlastníkem předmětných pozemků odpůrce této námitce vyhověl s tím, že uvedl, že tato změna není podstatnou úpravou návrhu územního plánu. Odpůrce vycházel z výkladu pojmu „Podstatná úprava“ na webových stránkách Ústavu územního rozvoje. Bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že dle územního plánu sídelního útvaru Ústí nad Labem platného od roku 1996 do roku 2011 byly předmětné plochy vymezeny jako „plochy kolektivního bydlení“, kde bylo v souladu s obecně závaznou vyhláškou Statutárního města Ústí nad Labem č. 45/1996, čl. 15, možné umístit zařízení poskytující služby, zejména obchodní, přičemž plochy určené pro obchodní činnosti, děje, nebo zařízení nesměly

překračovat rozsah 2000 m² hrubé obestavěné plochy. Dále odpůrce odkázal na plochy označené v územním plánu jako SM-C a BM a BM1, jak jsou definovány ve vyhl.č. 501/2006 Sb. Z výše uvedené charakteristiky odpůrce vyvodil, že při funkčním zařazení do ploch SM-C je možné v předmětném území budovat obslužnou sféru nejen místního, ale i nadmístního významu, zatímco zařazením do ploch s funkcí BM a BM1 se jedná o budování obslužných funkcí pouze místního významu, tedy maloobchodu sloužícího výlučně pro obsluhu předmětného území. Využití ploch je přitom podmíněno zpracováním územní studie, která prověří možnosti využití plochy pro danou funkci. Odpůrce vyhodnotil změnu jako nepodstatnou úpravu, ba dokonce jako úpravu, která lépe než původně navržená funkce SM-C splňuje celkovou koncepci předmětného území a zároveň vytváří právní jistotu pro vlastníka pozemku. Otázka případného hlukového či imisního zatížení v důsledku výstavby zařízení pro maloobchod či stravovacího zařízení bude samozřejmě řešena v případném dalším stupni územního řízení. V této souvislosti odkázal odpůrce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 1 Ao 6/2006, 2 As 49/2007 a 9 Ao 9/2009.

K bodu 5) Nedodržení návrhového horizontu stanoveného v zadání územního plánu odpůrce uvedl.

Při stanovení časového horizontu zpracovatelé vycházeli zejména z údajů ÚRS Praha, a.s. v materiálu pro Ministerstvo pro místní rozvoj v rámci projektu nazvaného „Zhodnocení populačního vývoje v České republice a očekávané trendy do roku 2030“, který je zpracován v členění pro jednotlivé kraje. Současně vycházeli z dalších podkladů a prognóz, které jsou podrobně rozebrány v kapitole 7.1.3 odůvodnění územního plánu. Z tohoto důvodu bylo také počítáno v horizontu let 2020 a 2030. Otázkou metodologie a použití časového horizontu u dopravní prognózy se odpůrce zabýval výše. V každém případě je nutno konstatovat, že proces projednávání a schvalování územního plánu je procesem dynamickým, jeho obsah se proměňuje v čase, jak tento proces prochází jednotlivými fázemi projednávání územního plánu. Odpůrce byl v průběhu schvalování územního plánu informován o rozdílných časových horizontech i důvodech, pro které byly zvoleny, a zastupitelstvo odpůrce v rámci jednotlivých dílčích fází svými usneseními tento postup zpracovatelů schválil.

K bodu 6) Neodůvodnění výběru variant prověřovaných konceptem územního plánu uvedl odpůrce následující.

Odůvodnění výběru variant bylo velmi podrobně rozpracováno v Odůvodnění návrhu pokynů pro zpracování návrhu územního plánu, včetně vyhodnocení vlivu na životní prostředí (SEA) a včetně srovnání z jakého důvodu byla zvolena ta která varianta. Na toto odůvodnění odpůrce v plném rozsahu odkazuje s tím, že při tomto vyhodnocení byly použity i stanoviska dotčených orgánů. Každá z variant se samozřejmě dotýkala práv některých soukromých vlastníků, avšak v tomto směru byla zvolena varianta nejméně zatěžující a problémová. Odpůrce má za to, že převedením dotčených pozemků do územních rezerv nedošlo k žádnému podstatnějšímu omezení vlastnických práv navrhovatelů. I tato část územního plánu prošla připomínkovým a schvalovacím procesem a byla schválena usnesením zastupitelstva č. 535/10 ze dne 17.6.2010. Navíc tato část námitek navrhovatelů je s ohledem na přeražení dotčeného území ve schváleném územním plánu pouze do územních rezerv zcela irelevantní. Jak vyplývá ze závěrečného návrhu navrhovatelů, nejedná se v tomto případě ani o zpochybnění části územního plánu, ale spíše o další argumentaci napadající zvolenou koncepci dopravní infrastruktury, a z tohoto důvodu odkazuje odpůrce na argumentaci vztahující se k bodu 1.

K bodu 7) Nedostatečné zvážení stávajících limitů území, nesprávné vypořádání stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje uvedl odpůrce následující.

Tato námitka navrhovatelů směřuje rovněž ke koncepci dopravní infrastruktury a je odůvodňována tím, že se schválený územní plán nedostatečně vypořádal se stanoviskem Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje. V rámci zpracování územního plánu nelze stanovit s dostatečnou přesností limity hluku, a to s ohledem na skutečnosti, že není známo ještě konkrétní reálné využití předmětného území, a tedy kvalifikované akustické studie a posudky mohou být zpracovány až v dalších fázích územního řízení, tedy zejména v rámci procesu EIA ve smyslu zák.č. 100/2001 Sb. Pro tuto fázi územního řízení bylo ve smyslu platných právních předpisů v rámci vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území zpracováno vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA), tj. strategické posouzení vlivů územního plánu na životní prostředí, kde byl vliv hluku v obecné rovině rovněž zohledněn. V SEA byl v obecné rovině identifikován současný stav města z hlediska oblasti hluku a hlukem se SEA zabývá i v následném textu, včetně jeho vlivů a upozornění na nutnost dodržení limitů hodnot akustického tlaku dle platné legislativy. Jak vyplývá ze závěrečného návrhu navrhovatelů, nejedná se v tomto případě ani o zpochybnění části územního plánu, ale spíše o další argumentaci napadající zvolenou koncepci dopravní infrastruktury. Z tohoto důvodu odkazuje odpůrce na argumentaci uvedenou k bodu 1. Otázka hlukové a imisní zátěže je jedním z podstatných požadavků řešení podmíněných územních studií a v souladu s příslušnými předpisy. Problematika hlukové zátěže přitom bude úzce souviset s vyhodnocením otázky, zda a případně jaké stavby v dotčených územích umístit a samozřejmě bude záviset i od konkrétního umístění staveb, např. i dopravní infrastruktury v terénu. Zmiňované souhlasné stanovisko Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje ke konceptu územního plánu v rámci stanovení podmínek upozorňuje na oblasti problematiky, která je řešena právě v dalších fázích územního řízení, např. u obchvatu Strážek, přestavby rondelu na Bukově. V rámci rozhodnutí o umístění stavby bude možné stanovit i konkrétní podmínky pro protihluková opatření. Dle odpůrce proces přípravy, projednání a schválení územního plánu prošel veškerým připomínkovým řízením dotčených orgánů, a byla tedy dodržena zákonnost celého procesu a nedošlo ani k rozporu se zákonem ani k porušení principu proporcionality. Kromě zamítnutí návrhu v plném rozsahu požádal odpůrce o přiznání náhrady nákladů řízení spočívajících v náhradě nákladů právního zastoupení.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení společnost Saller Eta Estate CZ s.r.o. se plně ztotožnila s vyjádřením odpůrce.

IV. Aktivní legitimace

Odpůrce zpochybnil ve vztahu k bodu 1) petitu aktivní legitimaci navrhovatelů a) a d), ve vztahu k bodu 2) petitu aktivní legitimaci navrhovatelů b) až d) a ve vztahu k bodu 3) petitu aktivní legitimaci všech navrhovatelů.

Soud při posuzování aktivní legitimace navrhovatelů vyšel z následujících východisek. Ustanovení § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv navrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. K výkladu citovaného ustanovení se již vyjádřila judikatura Nejvyššího správního soudu. Ten již v usnesení ze dne

30.11.2006, č.j. 2 Ao 2/2006 – 62, www.nssoud.cz, uvedl, že „pojmovým znakem opatření obecné povahy je to, že se jedná o správní akt s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Jakkoliv však je tento okruh adresátů obecný, je třeba trvat na zákonném požadavku dotčení na právech napadeným opatřením obecné povahy. V tomto směru stojí za pozornost zdůraznit, že koncepce citovaného ustanovení § 101a s.ř.s. je založena na tvrzení existence zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy. Zákon tedy vychází z toho, že se jedná o procesní prostředek ochrany proti výslednému opatření obecné povahy, nikoliv proti procesu jeho přijímání. Tím se ostatně i liší aktivní legitimace v žalobním řízení, upravená stejným zákonem (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), založená na tvrzení porušení práv „přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.“ V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy tak je navrhovatel zatížen břemenem tvrzení zasažení na svých právech výsledným opatřením obecné povahy, přičemž teprve pokud je tato aktivní legitimace, jakož i další procesní podmínky, dána, je povinností soudu v rámci tohoto řízení přezkoumat jeho soulad se zákonem z důvodu a v rozsahu v návrhu uvedeném. Jak Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení rovněž konstatoval, „... v tomto zvláštním typu soudního řízení je nutno důsledně trvat na požadavku reálně pravděpodobné aktivní věcné legitimace navrhovatele. To konkrétně znamená, že za věcně projednatelný návrh nelze považovat i takový, v němž navrhovatel pouze tvrdí dotčení na svých právech, nýbrž toliko takový, z něhož je patrné, že dotčení na subjektivních veřejných právech podle okolností konkrétní věci je pravděpodobné. Navrhovatel tedy musí tvrdit dotčení na svých hmotných právech v důsledku existence napadeného opatření obecné povahy; nepostačuje uvádět námitky procesního rázu, vztahující se k procesu přijímání tohoto správního aktu. Pokud zjevně – s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu - hmotněprávní sféra navrhovatele dotčena nemohla být nebo je její dotčení velmi nepravděpodobné, není dána jeho aktivní procesní legitimace k podání návrhu v tomto zvláštním typu řízení a tento návrh proto musí být odmítnut.“

Oproti tomu, ten, kdo je aktivně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s.ř.s., může tvrdit i porušení svých procesních práv v rámci procedury tvorby územního plánu, je-li představitelné, že toto porušení mohlo mít za následek dotčení těch jeho hmotných práv, od nichž se odvíjí aktivní legitimace. Nestačí tedy, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucího k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. K přípustnosti návrhu však navrhovateli nepostačí, aby namítal porušení procedurálních pravidel, které mohlo sice objektivně vést k nezákonnosti opatření obecné povahy, avšak žádným způsobem nemohlo způsobit, že tato nezákonnost se dotkla jeho vlastní právní sféry. Přípustnost návrhu je totiž ve smyslu § 101a s.ř.s. dána tím, že navrhovatel tvrdí zkrácení svých vlastních práv; navrhovatel tedy nemá oprávnění podat *actio popularis*. Bude proto vždy na posouzení konkrétního případu v rámci posuzování přípustnosti návrhu, zda tvrzení navrhovatele o určitém porušení procedury vedoucí k přijetí opatření obecné povahy jsou taková, že a priori vylučují možnost, že by se takové porušení mohlo projevit v jeho právní sféře; platí zde, že v pochybnostech je nutno přiklonit se k přípustnosti soudní ochrany (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120; rozsudek NSS ze dne 23.9.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-185, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud již dříve došel mimo jiné k závěrům, že tvrzené porušení obecně deklarovaného práva na zdravé životní podmínky, stejně jako domovský status v

určité obci, pro jejíž území je vydáván územní plán, nejsou s to založit žalobci návrhovou legitimaci, ta bývá zpravidla spojena s vlastnictvím nemovitosti v daném území (srov. rozsudek NSS ze dne 22.10.2008, 8 Ao 3/2008, www.nssoud.cz).

Navrhovatelé opřeli výslovně svou aktivní legitimaci v úvodu svého návrhu o vlastnictví nemovitostí, a to navrhovatelka a) ve vztahu k bodu 2) petitu, navrhovatelé b) a c) ve vztahu k bodu 1) petitu a navrhovatel d) ve vztahu k bodu 4) petitu. Navrhovatelé ve svém návrhu vystupují jednotně ke všem bodům, avšak aktivní legitimaci, tedy, že došlo každou napadenou částí územního plánu ke zkrácení práv všech navrhovatelů, netvrdí. Z návrhu tak nevyplývá tvrzení o aktivní legitimaci navrhovatelů a) a d) ve vztahu k bodu 1) petitu, navrhovatelů b) až d) ve vztahu k bodu 2) petitu a navrhovatelů a) až c) k bodu 4) petitu.

Ve vztahu k bodu 3) tvrdí navrhovatelé, že rozsáhlé vymezování nových zastavitelných ploch ve spojení s odnětím ploch ze zemědělského půdního fondu má přímý i nepřímý vliv na celé město, včetně nemovitostí navrhovatelů, což ve vztahu k bodu 1) petitu vedlo k zapracování nových tunelů a mostů a ve vztahu k bodu 2) petitu k obchvatu Strážek, kterým měla být navázána i obslužnost nově navrhovaných ploch k bydlení. Ve vztahu k navrhovateli d) či k propojení bodu 3) s bodem 4) petitu však tvrzení o aktivní legitimaci absentují. Vzhledem k tvrzení navrhovatelů lze konstatovat, že bod 5) směřuje k podpoře odůvodněnosti návrhu v bodě 1), 2) a 3) petitu. Bod 6) návrhu se vztahuje k podpoře odůvodněnosti bodu 1) petitu a bod 7) návrhu k odůvodněnosti bodu 1), 2) a 3) petitu.

Soud na základě výše uvedeného dospěl k dílčímu závěru, že vymezování nových zastavitelných ploch ve spojení s vynětím těchto ploch ze zemědělského půdního fondu tak, jak je napadeno v bodu 3) návrhu a petitu, může souviset i s plánováním pozemních komunikací tak, jak jsou vymezeny v bodu 1) a 2) petitu. Lze přisvědčit argumentaci navrhovatelů, že s rostoucím zastavěným územím města, roste i potřeba jeho dopravní obslužnosti, což se musí nutně projevit i v potřebě nových komunikací. Z tohoto důvodu je splněna podmínka aktivní legitimace navrhovatelů a) až c) i k návrhu pod bodem 3) petitu, neboť je reálné jejich tvrzení o zkrácení jejich vlastnického práva uvedeným vymezením zastavitelných ploch, z čehož vyplývá, že se nejedná o osoby zjevně neoprávněné ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Soud pak byl nucen vyřešit i otázku aktivní legitimace navrhovatelů b) a c) ve vztahu k bodu 1) návrhu, a to, zda je jejich aktivní legitimace dána pro napadení všech tří ploch územní rezervy – R111, R112 a R113, ačkoliv tvrdí, že jejich pozemky jsou pouze v trase územní rezervy R111. S ohledem na to, že územní rezerva R111, R112 a R113 jsou od počátku součástí jednoho plánovaného dopravního celku označovaného jako objízdná polokružní komunikace (str. 27 územního plánu) či městský polookruh (str. 338 územního plánu) a původně byl (před svým zařazením do územní rezervy) plánován jako jeden celek, což nerozporuje ani odpůrce, dospěl soud k závěru, že tyto územní rezervy je nutno vnímat jako jeden celek a navrhovatelé b) a c) jsou tak oprávněni napadnout územní plán i ve vztahu k územní rezervě R112 a R113, jak je uvedeno v bodu 1) petitu.

Na základě shora uvedeného soud naopak konstatuje, že ve vztahu k bodu 1) petitu [návrh na zrušení části kapitoly i) územního plánu] nejsou aktivně legitimováni navrhovatelé a) a d), ve vztahu k bodu 2) petitu [návrh na zrušení části kapitoly g) územního plánu] nejsou aktivně legitimováni navrhovatelé b) až d), ve vztahu k bodu 3) petitu [návrh na zrušení části kapitoly c) územního plánu] není aktivně legitimován navrhovatel d) a ve vztahu k petitu bod 4) [návrh na zrušení části kapitoly c) územního plánu] nejsou aktivně legitimováni

navrhovatelé a) až c), neboť ani není tvrzena aktivní legitimace těchto navrhovatelů ve vztahu k uvedeným bodům. Soud tedy musel v uvedeném rozsahu návrh navrhovatelů a) až d) odmítnout, neboť byly podány osobami zjevně neoprávněnými podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. Na druhou stranu však s ohledem na aktivní legitimaci alespoň jednoho z navrhovatelů ke každému ze čtyř bodů návrhového petitu, mohl soud přistoupit k věcnému zkoumání návrhu v celém rozsahu.

V. Rozhodnutí bez nařízení jednání

O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání, neboť odpůrce s tímto postupem výslovně souhlasil a navrhovatelé se po řádném poučení, že mohou vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.

VI. Rozsah přezkumu soudem

Navrhovatelé i odpůrce odkazují na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která stanoví algoritmus přezkumu opatření obecné povahy sestávající se z pěti kroků (viz např. rozsudek NSS ze dne 27.9.2005, č.j. 1 Ao 1/2005-98, www.nssoud.cz). Tento test však vycházel ze znění ustanovení § 101d odst. 1 s.ř.s. účinného do 31.12.2011. Toto ustanovení znělo: „*Při rozhodování soud posuzuje soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody návrhu.*“

Od 1.1.2012 však nabyla účinnosti novela s.ř.s. provedená zákonem č. 303/2011 Sb., která novelizovala i ustanovení § 101d odst. 1 s.ř.s, které v současnosti zní: „*Při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.*“ Jak vyplývá z důvodové zprávy k tomuto zákonu, účelem tohoto ustanovení mělo být zpřísnění rozsahu přezkumu (viz sněmovní tisk 319/0, VI. volební období Poslanecké sněmovny, bod 50 až 55, www.psp.cz). Soud má tak za to, že se podstatně od 1.1.2012 změnil postup přezkumu opatření obecné povahy soudem, přičemž došlo k omezení rozsahu přezkumu oproti dřívější úpravě. Přezkum opatření obecné povahy vychází z ustanovení § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s.ř.s. Z těchto ustanovení vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu nebo ve lhůtě uvedené v ustanovení § 101b odst. 1 s.ř.s. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 101b odst. 4 ve spojení s ustanovením § 76 s.ř.s.

Soud tak může, tak jako dříve Nejvyšší správní soud (do 31.12.2011), shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, neboť opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (viz § 101d odst. 2 s.ř.s), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (§ 101b odst. 1 s.ř.s.) namítáno, samozřejmě za splnění dalších podmínek (k tomu viz bod 3 hodnocení soudu). S ohledem na shora uvedené přistoupil soud k posouzení jednotlivých návrhových bodů.

VII. Hodnocení soudu

K bodu 1) Neurčité vymezení územní rezervy – nezákonný zásah do práv dotčených vlastníků.

Aktivně legitimovaní navrhovatelé b) a c) brojí proti zařazení veřejně prospěšné stavby označené jako dopravní radiálně okružní skelet do územní rezervy.

Stavební zákon ve vztahu k územní rezervě v ustanovení § 43 odst. 1 uvádí: „*Územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen "urbanistická koncepce"), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen "plocha přestavby"), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.*“

Definici územní rezervy ve vztahu k územnímu plánu stavební zákon výslovně nezakotvuje, na druhou stranu však definici územního plánu obsahuje ve vztahu k zásadám územního rozvoje, a tedy k územnímu plánování, zakotvenou v ustanovení § 36 odst. 1 stavebního zákona, v němž je uvedeno, že „*Zásady územního rozvoje mohou vymezit plochy a koridory, s cílem prověřit možnosti budoucího využití, jejich dosavadní využití nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití (dále jen "územní rezerva").*“ Soud má za to, že v daném případě lze tuto definici vztáhnout i na územní rezervy zakotvené v územním plánu a lze tedy konstatovat, že územní rezervou jsou v územním plánu vymezené plochy a koridory, jejichž cílem je prověřit možnosti budoucího využití těchto ploch a koridorů, přičemž z tohoto důvodu nesmí být využití těchto ploch měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití.

Dále navrhovatelé odkázali na podobnost územní rezervy se stavební uzávěrou a na judikaturu s tím související. Stavební uzávěra je zakotvena v ustanovení § 97 odst. 1 stavebního zákona, v němž se uvádí, že „*Územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo schváleno její zadání, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.*“ Územní opatření o stavební uzávěře je možno považovat za jeden z nástrojů územního plánování, který má podobně jako územní rezerva zamezit možnému potencionálnímu znemožnění využití území určitým předem stanoveným způsobem. Územní rezerva tak má podobně jako územní opatření o stavební uzávěře zakotvit stávající stav v území, tedy status quo, což vede k faktickému zákazu některých činností v daném území (např. stavební činnosti, srov. rozsudek NSS ze dne 16.07.2008, č.j. 6 Ao 1/2008 – 86, www.nssoud.cz).

Stavební uzávěra má dočasný charakter. Lze ji vydat pouze v situaci, kdy je třeba zachovat dotčené území z hlediska stavebního po přechodnou dobu v určitém stavu pro budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, pokud již bylo schváleno její zadání, nebo pro budoucí využití podle jiného rozhodnutí či opatření v území. (viz rozsudek NSS ze dne 22.04.2011, č.j. 5 Ao 2/2011 – 30, www.nssoud.cz).

Časová rovina působení územního opatření o stavební uzávěře (§ 97 odst. 1 stavebního zákona), tedy doba mezi jeho vydáním a zrušením, po kterou územní opatření o stavební uzávěře zasahuje do práv dotčených subjektů tím, že omezuje, resp. zakazuje

stavební činnost ve vymezeném území, představuje jeden z jeho zákonných definičních znaků. Doba působení stavební uzávěry jako pojmově dočasného (přechodného) územního opatření proto představuje jeden z přezkumných bodů posouzení souladu územního opatření o stavební uzávěře se zákonem. Za vybočení z přípustného časového rámce působení územního opatření o stavební uzávěře v podobě jeho nepřiměřeně dlouhého působení a s ním spojené porušení §97 odst. 1 stavebního zákona, pro které by bylo nutno územní opatření o stavební uzávěře zrušit, lze považovat teprve dlouhodobou, bezdůvodnou a svévolnou nečinnost obce při přijímání územního plánu, v rámci jehož přípravy bylo územní opatření o stavební uzávěře vydáno. Přitom je třeba přihlídnout též k aktivitě navrhovatele jako subjektu, do jehož práv je územním opatřením o stavební uzávěře zasahováno (viz rozsudek NSS ze dne 16.06.2011, č.j. 4 Ao 3/2011 – 103, www.nssoud.cz).

Stavební uzávěra vyhlášená podle § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976, příp. podle § 97 odst. 1 stavebního zákona v souvislosti s přípravou regulačního plánu pro dané území trvá nepřiměřeně dlouhou dobu, pokud ani po uplynutí několika let od jejího vydání nebylo s pořizováním regulačního plánu byt' jen započato (viz rozsudek NSS ze dne 14.10.2011, č.j. 5 Ao 5/2011 – 27, www.nssoud.cz).

Soud má za to, že ačkoliv to není výslovně vyjádřeno, je stejně jako v případě územního opatření o stavební uzávěře třeba hodnotit působení územní rezervy i z pohledu časového, neboť její stanovení je založeno na potřebě prověření možností využití určitého území.

Podle čl. I. odst. 2 písm. a) a b) přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb.: „Pokud je to účelné, textová část územního plánu dále obsahuje

a) vymezení ploch a koridorů územních rezerv a stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření,

b) vymezení ploch a koridorů, ve kterých je prověření změn jejich využití územní studií podmínkou pro rozhodování, a dále stanovení lhůty pro pořízení územní studie, její schválení pořizovatelem a vložení dat o této studii do evidence územně plánovací činnosti,“

Navrhovatelé se domáhají toho, že by měla být stanovena lhůta, ve které dojde ke zpracování prověřovacích územních studií. Samotné podmínění následné změny územního plánu provedením územní studie shledávají nedostatečným. S tímto závěrem se soud neztotožnil, neboť lhůta pro pořízení územní studie je závaznou podmínkou při vymezení ploch a koridorů podle čl. I. odst. 2 písm. b) přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., nikoliv územních rezerv podle odst. 2 písm. a), kam byly zařazeny územní rezervy R111, R112, R113 [kapitola i) územního plánu, str. 108-109]. Vyhl. č. 500/2006 Sb. při stanovení územních rezerv požaduje stanovení možného budoucího využití, včetně podmínek pro jeho prověření. Z územního plánu je patrné, že možné budoucí využití je zřízení polokružního dopravního systému, a to konkrétně z políčka tabulky označeného jako „POPIS“ (str. 109 územního plánu), kde je uvedeno k R111 „Polookružní systém – úsek Bukov – Žižkova ul.“, k R112 „Polookružní systém – úsek Žižkova ul – ul. Pražská“, k R113 „Polookružní systém – úsek ul. Pražská – Opletalova ul.“ U všech těchto ploch územních rezerv je uvedeno, že jsou podmíněny územní studií. V písemné části této kapitoly je uvedeno, že „podmínkou pro využití ploch a vybraných koridorů územních rezerv je zpracování územních studií, které prověří urbanisticko-architektonické řešení celých rozsáhlých lokalit v závislosti na řešení koncepce dopravní a technické infrastruktury území. Územní studie musí být zpracovány jako podklad pro případnou změnu územního plánu, kterou se plochy a vybrané koridory územních

rezerv zahrnou do platného územního plánu Ústí nad Labem. Dosavadní využití území nesmí být měněno způsobem, který by znemožnil nebo podstatně ztížil prověřované budoucí využití.“

Z výše uvedeného je patrné, že pro plochy územních rezerv R111, R112 a R113 bylo stanoveno možné budoucí využití – polokružní systém a jako podmínka pro jeho prověření byla stanovena zpracování územní studie. Odpůrce tedy vyhověl požadavkům vyhlášky č. 500/2006 Sb., neboť stanovení lhůty pro pořízení územní studie je výslovně vztaženo pouze k čl. I. odst. 2 písm. b) přílohy č. 7 vyhl. č. 500/2006 Sb. a nikoliv též odst. 2 písm. a) vyhl. č. 500/2006 Sb.

To, které pozemky spadají do územních rezerv, lze zjistit z grafických příloh územního plánu, a to z výkresu č. 1 (Výkres základního členění území), výkresu č. 2 (Hlavní výkres) a výkresu č. 2.1. (Výkres koncepce dopravní infrastruktury). Na těchto výkresech jsou zakresleny tvary jednotlivých parcel zapsaných v katastru nemovitostí a s příslušnou katastrální mapou lze pozemky, které jsou do územní rezervy zahrnuty identifikovat. Dále lze konstatovat, že tato grafická část územního plánu odpovídá požadavkům ustanovení § 13 odst. 2 vyhl. č. 500/2006 Sb., které stanoví, že „Výkresy, které jsou součástí grafické části územního plánu, se zpracovávají nad mapovým podkladem v měřítku katastrální mapy nebo ve zvláště odůvodněných případech v měřítku menším a vydávají se v měřítku 1 : 5 000 nebo 1 : 10 000, popřípadě v měřítku katastrální mapy. Samostatný výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací se zpracovává nad mapovým podkladem v měřítku katastrální mapy nebo v měřítku 1 : 5 000. Výkres širších vztahů se zpracovává a vydává v měřítku výkresu ploch a koridorů zásad územního rozvoje nebo větším. Výkresy obsahují jevy zobrazitelné v daném měřítku.“ Těmto požadavkům odpovídá i zadání územního plánu (viz str. 30 zadání územního plánu). V uvedeném měřítku 1:10 000 byly shora uvedené výkresy pořízeny a jsou proto v podrobnosti stanovené příslušným prováděcím předpisem a soud má za to, že uvedená grafická část co do formálního provedení splňuje požadavky na ni kladené. Tomu nebrání ani neuvedení celkové plochy těchto územních rezerv v m² v textové části územního plánu, neboť to pro identifikaci pozemků nemá žádný význam a ani vyhl. č. 500/2006 Sb., to nevyžaduje.

Soud pak v rámci svého přezkumu může zasáhnout zrušením části územního plánu ve vztahu k územní rezervě až ve chvíli, kdy by se jednalo o dlouhodobou, bezdůvodnou a svévolnou nečinnost obce při vypracování územní studie, na jejímž základě by měly být zpracovány podklady pro případnou změnu územního plánu. Soud v tomto směru odkazuje na bod E) usnesení č. 94/11 zastupitelstva města Ústí nad Labem ze dne 15.12.2011 (jímž byl schválen i napadený územní plán), z něhož vyplývá, že zastupitelstvo schválilo pořízení změny územního plánu Ústí nad Labem, ve které bude zrušen „dopravní radiálně okružní skelet“ v územní rezervě a zpracována nová dopravní koncepce města Ústí nad Labem s termínem do 30.6.2013. Za tímto účelem má být zřízena pracovní skupina složená ze zástupců politických klubů působících na území města Ústí nad Labem, zástupců občanských iniciativ a dopravních odborníků (viz bod F) uvedeného usnesení zastupitelstva). Soud jednoznačně shledává, že odpůrce je v této fázi aktivní ve vztahu k prověřování podmínek možnosti využití území zahrnutého do územních rezerv.

Mezi stranami není sporné, že objízdná polokružní komunikace (dopravní radiálně okružní skelet) zařazená původně mezi veřejně prospěšné stavby, byla po zhodnocení námitek uplatněných ve fázi po veřejném projednání návrhu územního plánu zařazena do územních

rezerv. Strany se však neshodují v tom, zda bylo nutné po této změně konat nové veřejné projednání.

Podle § 53 odst. 2 stavebního zákona: „Dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, posoudí se přiměřeně podle § 50 a koná se opakované veřejné projednání za účasti dotčených orgánů. Stanoviska dotčených orgánů, námitky a připomínky lze uplatnit nejpozději při opakovaném veřejném projednání, jinak se k nim nepřihlíží.“

Soud má za to, že proces pořizování územního plánu je procesem dynamickým, což znamená, že obsah připravovaného územního plánu se mění v závislosti na tom, jakou fází prochází, nelze mít za to, že v případě vyhovění některým námitkám, bude vždy opět konáno veřejné projednání.

Úvaha o tom, zda se jedná o podstatnou úpravu návrhu územního plánu, závisí vždy v konkrétním případě na posouzení veřejných i soukromých zájmů, které v daném případě mohou být úpravou dotčeny. Ne každé dotčení soukromých či veřejných zájmů však vyvolává nutnost dalšího veřejného projednání, musí se jednat o změnu návrhu územního plánu takovou, která se podstatně dotýká uvedených zájmů. Jak vyplývá z dosud uvedeného, převedením do územní rezervy vymezených ploch R111, R112, R113 byl „zakonzervován“ stávající stav využití území. K tomu je třeba uvést, že i navrhovatelé jako zkrácení svých práv vnímají změnu stávajícího stavu a nikoliv jeho setrvání, domáhají se tedy v podstatě toho, aby stav, který je stanoven územní rezervou jako prozatímní, byl stanoven jako trvalý.

V případě zpracování územní studie, která by pozitivně hodnotila a vymezovala zavedení původně navrženého dopravního radiálně okružního skeletu, byla by pouze jedním z podkladů při změně územního plánu. Při pořizování a vydávání změn územního plánu se postupuje obdobně podle § 43 až § 46 a § 50 až § 54 a přiměřeně podle § 47 až § 49 stavebního zákona (viz § 55 odst. 2 stavebního zákona). Opět by bylo provedeno mimo jiné veřejné projednání, při němž mohou navrhovatelé b) a c) uplatňovat své námitky, na které musí být adekvátně reagováno. Pokud navrhovatelé argumentují nejistotou, ohledně toho, zda dojde ke změně využití ploch v územním plánu, na nichž jsou jejich nemovitosti, je nutno poukázat na ustanovení § 55 odst. 1 a § 44 stavebního zákona, z nichž vyplývá, že územní plán a potřeba jeho změn je jednou za čtyři roky vyhodnocován a na základě tohoto vyhodnocení může být zpracován návrh změny územního plánu v kterékoliv části. Navíc může být navržena změna územního plánu i orgánem veřejné správy, občanem obce nebo fyzickou či právnickou osobou, která má vlastnická nebo obdobná práva k pozemku nebo stavbě na území obce. Lze tedy konstatovat, že obdobou nejistoty spočívající v tom, zda se v budoucnu nezmění využití území, mají všechny osoby, jichž se územní plán dotýká a které mají na území regulovaném tímto územním plánem nějaká vlastnická nebo obdobná práva k pozemku či stavbě.

Soud se při hodnocení toho, do jaké míry jsou zařazením nemovitostí navrhovatelů b) a c) do územních rezerv zasažena jejich vlastnická práva, zabýval i otázkou, zda nedošlo ke snížení hodnoty jejich nemovitostí. Odpůrce nechal vypracovat znalecký posudek ze dne 14.9.2011, č. 2661-42/2011, soudním znalcem Ing. L. Š., z něhož vyplývá, že tržní hodnota pozemků a objektů zahrnutých v budoucnu do územní rezervy se oproti současnému stavu nemění. Tento posudek je součástí správního spisu postoupeného odpůrcem žurnalizovaným v šanonu č. 12, desky č. 19. Z uvedeného posudku je patrné, že námitka ohledně snížení ceny

nemovitostí navrhovatelů b) a c) je nedůvodná a potvrzuje závěr, že zásah do vlastnických práv navrhovatelů b) a c) zahrnutím pozemků do územní rezervy je minimální.

Dále lze v tomto směru odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 9.12.2010, č.j. 5 Ao 6/2010-65, www.nssoud.cz), ze které vyplývá, že *územní plán či jeho změna mohou v souladu s § 43 odst. 1 stavebního zákona vymezit plochy a koridory a stanovit podmínky pro jejich využití, a to i odlišným způsobem, než jak dosud stanoví pro některé z pozemků v rámci takové plochy či koridoru dosavadní územní rozhodnutí. Samotné vymezení plochy či koridoru a stanovení podmínek pro jejich využití nemůže samo o sobě přímo zakládat, měnit či rušit práva nebo povinnosti fyzickým a právnickým osobám, a tedy ani měnit právní účinky existujících správních rozhodnutí.* Porušení práv vlastníka dotčeného vymezením koridoru územní rezervy a stanovením podmínek pro budoucí využití je spíše výjimečné a soud ho nezjistil ani v tomto případě ve vztahu k navrhovatelům b) a c). Soud k procesu přijímání uvedené změny v návrhu územního plánu poznamenává, že zařazení problémových ploch do územní rezervy navrhl již v námitce č. 211 proti návrhu územního plánu zástupce veřejnosti, kterým byl sám navrhovatel b). Nelze tedy hovořit o tom, že by odpůrce předmětné plochy zařadil do územních rezerv čistě ze své iniciativy, ale bylo to mimo jiné na návrh veřejnosti.

Navrhovatelé b) a c) uvádějí, že se s jejich námitkami k návrhu územního plánu, které se týkaly veřejně prospěšných staveb následně zařazených do územní rezervy, odpůrce vypořádal jen povrchně, případně se k námitkám nevyjádřil. Soud k tomu uvádí, že námitky navrhovatele b) jsou uvedeny pod bodem č. 191 a námitky navrhovatele c) jsou uvedeny pod bodem č. 64 rozhodnutí o námitkách k návrhu územního plánu, které je součástí napadeného územního plánu Ústí nad Labem.

Navrhovatel c) ve své námitce č. 64 (společně s V. T. a M. K.) stručně řečeno uvedl, že vznáší námitky vůči celé plánované stavbě, která má zasáhnout do pozemku v jeho vlastnictví. Navrhovaný záměr zasahuje do jeho vlastnických práv, neboť ve svém důsledku znamená i možnou likvidaci jeho povolání, neboť předmětné nemovitosti jsou užívány pro provoz veterinární ordinace a dále by došlo ke znehodnocení jeho investice do nově vybudované budovy. Dále namítl, že před obdržením návrhu nebyl nijak seznámen s připravovanými záměry.

Na tyto námitky reagoval odpůrce tak, že stavba, která se dotýká nemovitostí navrhovatele c) je součástí veřejně prospěšné stavby označené v územním plánu jako „D8“ – trasa tunelu na p.p.č. 1078/1 v k.ú. Bukov, která je součástí tzv. dopravního radiálně okružního skeletu. Dále poukázal na usnesení zastupitelstva města č. 8/11 ze kterého vyplývá přerazení dopravního radiálně okružního skeletu do územních rezerv z důvodu finanční a časové náročnosti záměru a možnosti hledání citlivějšího řešení k obyvatelům města. Dále odpůrce definoval územní rezervy a poukázal na nutnost zpracování územních studií. Upozornil, že územní rezerva umožňuje všem obyvatelům využití v souladu se stavem v území, tzn. že bude možno zvelebovat, upravovat, přestavovat a přistavovat a že funkce územních rezerv neumožňuje vést vyvlastňovací řízení. Potřeba ploch územních rezerv bude posouzena v rámci vyhodnocování územního plánu v souladu s § 55 stavebního zákona, kdy nejpozději do 4 let bude po vydání územního plánu předložena zpráva o uplatňování územního plánu. Navrhovaná úprava územního plánu (zařazení do územní rezervy – pozn. soudu) není podstatnou úpravou územního plánu, kterou by bylo nutné posuzovat a projednat podle § 50 až § 52 stavebního zákona.

Soud má za to, že odpůrce adekvátně reagoval na obecné námitky navrhovatele c), neboť mu náležitě vysvětlil, že došlo ke změně oproti jím napadenému návrhu územního plánu a co tato změna znamená. Odpůrce sice nereagoval na námitku, že navrhovatel c) nebyl seznámen s připravovanými záměry, nicméně toto pochybení soud nepovažuje za natolik závažné, aby mělo vliv na zákonnost celého rozhodnutí. Je totiž nutno si uvědomit, že jednotlivý vlastník dotčený záměry připravovaného územního plánu není o těchto záměrech informován, ale publikace těchto záměrů probíhá vyvěšením na úřední desce (viz § 47 odst. 2, § 48 odst. 2 a § 52 odst. 1 stavebního zákona).

Navrhovatel b) v námitkách (společně s J. K.) uvedl, že nesouhlasí s vedením trasy tunelu přes jeho pozemky, neboť dojde k zániku domu, v němž rodina žije. Dále nesouhlasil s omezením vlastnických práv, neboť výstavbou tunelu dojde k protnutí pozemků v jeho vlastnictví, což povede k tomu, že pozemky nedotčené tunelem budou prakticky nevyužitelné, dále nesouhlasil se zrušením ulice Na Valech, neboť výstavbou tunelu dojde k zániku celé čtvrti tzv. starého Bukova a dále nesouhlasil s kategorizací parcely č. 1113. Dle jeho názoru pak také dojde ke zhoršení životního prostředí, neboť aniž by došlo k výstavbě tunelu, žádná z nemovitostí nebude moci přejít na ekologicky šetrnější způsoby vytápění. Ztratí svobodu volného užívání a nakládání s majetkem, nebude moci své nemovitosti upravovat, zvelebovat přistavovat či přestavovat, přičemž tento majetek ztratí na ceně bez jakékoli kompenzace. Dále ztratí nárok na dotace, které budou vázány na stavební povolení, bude ohrožena kvalita jejich života i mravní výchova jejich potomků. Zrušením ulice Na Valech ztratí přístup k jejich parcelám č. 1105/3 a 1356/2. Kvůli návrhu na zrušení ulice Na Valech dojde k dlouhodobému zanedbávání údržby této komunikace. Parcela č. 1113 (označená jako OV-KM) je v návrhu územního plánu určena ke komerčnímu využití malému a střednímu. S tímto nesouhlasí, neboť tato parcela se nachází v prudkém svahu, takže její využití v uvedeném smyslu je prakticky nemožné. Navíc se tato parcela nachází s určitou výjimkou bezprostředně nad jejich parcelou č. 1108, tudíž může dojít např. z důvodu havárie či úniku chemických produktů k nevratnému poškození či znečištění jejich parcely.

Následně odpůrce reagoval podobně jako v případě námitek navrhovatele c) a dále uvedl, že ulice Na Valech bude zachována, a to rovněž s ohledem na to, že dopravní radiálně okružní skelet byl vyjmut z veřejně prospěšných staveb a návrhových ploch a byl přerazen do ploch územních rezerv, o jejichž úpravě a významu opět podal výklad. Na námitku ohledně využití parcely č. 1113 reagoval odpůrce tak, že způsob využití této parcely byl změněn na SM-NL. Plocha se způsobem využití OV-KM byla na parcele č. 1113 zmenšena na polovinu, na zbývající ploše byl zachován stávající způsob využití. Zmenšení využití OV-KM bylo provedeno za účelem eliminace potenciálního znečištění. Vzhledem k povaze úpravy nejsou krácena práva ostatních účastníků a nejedná se o podstatnou úpravu návrhu územního plánu ve smyslu ustanovení § 50 až § 52 stavebního zákona.

K tomu lze uvést, že soud považuje i v tomto případě reakci odpůrce za adekvátní, neboť námitky, týkající se výběru a realizace staveb dopravního radiálně okružního skeletu, po zařazení pozemků do územní rezervy ztratily opodstatnění.

Argumentace navrhovatelů proti pořízené dopravní prognóze v daném případě nemá pro posouzení tohoto bodu návrhu relevanci, neboť tato prognóza se vztahuje ještě k fázi, kdy byl dopravní radiálně okružní skelet zahrnut mezi veřejně prospěšné stavby. Zahrnutím území do územních rezerv však dochází k tomu, že bude stav a možnost budoucího využití území

znovu posuzován. Z tohoto důvodu se v tomto bodě námitkami směřujícími proti dopravní prognóze soud nezabýval (dále bod 3) hodnocení soudu).

Soud má za to, že po formální i materiální stránce je vymezení územních rezerv R111, R112 a R113 dostatečně určité, srozumitelné, přiměřené a v souladu s příslušnými předpisy, a proto soud shledal v tomto bodě návrh nedůvodným.

K bodu 2) Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky soud uvádí.

Navrhovatelka a) brojí svým návrhem proti zanesení veřejně prospěšné stavby Přeložky silnice II/528 (označená v územním plánu indexem D10 – pozn. soudu) do územního plánu. Navrhovatelka a) opřela správnost svých závěrů primárně o stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 8.2.2012, JID 21567/2012/KUUK, č.j. 2893/ZPZ/2009, k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., které k návrhu připojila. Toto stanovisko posuzovalo záměr: D8 výstavba obchvatu Strážek – Ústí nad Labem, silnice II/528.

Předně soud konstatuje, že při přezkoumání opatření obecné povahy vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (viz § 101b odst. 3 s.ř.s.). Návrhem napadený územní plán byl vydán usnesením č. 94/11 zastupitelstva města Ústí nad Labem dne 15.12.2011, pod č.j. MM/OOUPSM/NUP/986/2011. Z uvedeného je patrné, že k uvedenému stanovisku krajského úřadu vydanému navíc v jiném řízení, než bylo pořízení územního plánu, nemůže soud přihlížet.

Navrhovatelka a) brojí proti tomu, že nebyly posuzovány jiné varianty provedení přeložky silnice II/528, včetně nulové varianty, kterou považuje za nejlepší.

Podle § 47 odst. 5 stavebního zákona „*Zadání územního plánu schvaluje zastupitelstvo obce, pro jejíž území je územní plán pořizován. V odůvodněných případech nebo z podnětu dotčeného orgánu, zastupitelstvo obce uloží v zadání zpracování konceptu územního plánu ověřujícího variantní řešení územního plánu.*“

Podle § 49 odst. 1 stavebního zákona: „*Na základě výsledku projednání konceptu územního plánu zpracuje pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu, včetně návrhu rozhodnutí o výběru výsledné varianty řešení.*“

Prověření variant dopravních řešení se provádí v rámci konceptu územního plánu, který je předmětem veřejného projednání (§ 48 odst. 2 stavebního zákona) a vychází ze zadání územního plánu schváleného zastupitelstvem. Ze zadání územního plánu z června 2009 vyplývá, že nový územní plán bude navazovat na Strategický plán Ústí nad Labem a platný Územní plán sídelního útvaru Ústí nad Labem (dále jen „ÚpnSÚ“), přičemž budou v rámci návrhu vyhodnoceny pozitivní i negativní zkušenosti z užívání stávajícího územního plánu (viz str. 14 zadání územního plánu). Dále bylo v zadání územního plánu stanoveno, že návrh nové dopravní infrastruktury bude vycházet ze stávajícího stavu využití území a že řešení dopravní infrastruktury územního plánu bude podle potřeby prověřeno modelovými metodami z důvodu zjištění dopravní účinnosti a eliminace případných negativních následků (viz str. 17 zadání územního plánu). Koncept měl být zpracován ve stejném rozsahu jako návrh a variantně měly být řešeny zejména veřejná infrastruktura a rozsah a uspořádání nových rozvojových ploch. Uvedené varianty měly být posuzovány z hlediska ochrany veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů a z hlediska minimalizace zásahů do vlastnických práv (viz str. 28 zadání územního plánu). Z čl. 8 a

přílohy č. 1 obecně závazné vyhlášky odpůrce č. 2/2006, o závazných částech 23. změny ÚpnSÚ statutárního města Ústí nad Labem „Dopravní obchvat Strážek“ (účinnou od 15.7.2006) vyplývá, že byly vymezeny plochy veřejně prospěšných staveb, a to západní obchvat silnice druhé třídy II/528. Z kapitoly c2) Doprava konceptu územního plánu pak vyplývá, že přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky nebyla zpracovávána ve více variantách (str. 117 konceptu územního plánu).

Ze shora uvedeného je patrné, že již v minulosti, před počátkem pořizování stávajícího územního plánu byla v ÚpnSÚ zvolena západní varianta přeložky silnice II/528 – obchvat Strážek. Ze shora uvedeného zadání územního plánu je patrné, že koncept měl vycházet z předchozího ÚpnSÚ a nebyl vznesen výslovný požadavek na variantní zpracování tohoto obchvatu. Varianty tohoto obchvatu pak nebyly v konceptu ani zpracovávány. Soud má za to, že nebylo povinností pořizovatele zpracovávat různé varianty řešení obchvatu Strážek, nebylo to však ani vyloučeno a pořizovatel byl veden pouze úvahou o vhodnosti zpracování variantních řešení.

Soud není při přezkumu územního plánu povolán k tomu, aby stanovoval kolik variant řešení dopravní infrastruktury v určitém území má být zpracováno. Soud je při přezkumu územního plánu povolán k tomu, aby se zabýval toliko schválenými variantami řešení územního plánu a nikoliv, aby se zabýval variantami, které v zadání ani v konceptu územního plánu nebyly zahrnuty. Soud posuzuje pouze zákonnost a přiměřenost daného územního plánu veden principem minimálního zasahování soudu do procesu pořizování územního plánu (srov. usnesení NSS ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120; rozsudek NSS ze dne 24.10.2007, č.j. 2 Ao 2/2007-73, www.nssoud.cz). Z tohoto důvodu soud principiálně nepovažuje za nutné, aby byly prozkoumávány všechny možné varianty obchvatu Strážek. Dále lze poznamenat, že ani již zmiňovaný Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, v průběhu pořizování územního plánu, ačkoliv byl jako dotčený orgán řádně vyzván k uplatnění stanovisek, nevyslovil později prezentovaný nesouhlas s řešením obchvatu Strážek.

Jinou otázkou však je, zda byl dodržen procesní postup při přijímání návrhem napadené části územního plánu, a to kapitoly g), konkrétně veřejně prospěšné stavby D10 přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky.

Navrhovatelka a) vznesla při veřejném projednání konceptu územního plánu podle § 48 odst. 2 stavebního zákona obsáhlé námitky (námitka č. 202) sestávající se z několika okruhů, které založila na studii vypracované společností Avernia s.r.o. k výstavbě stavby D8 obchvatu Strážky – Ústí nad Labem, silnice II/528. Navrhovatelka a) zejména namítala, že není pravdou, že v souvislosti s otevřením dálnice D8 došlo k výraznému zvýšení tranzitní dopravy. Spojení s dálnicí D8 je daleko jednodušší ze severní části Ústí nad Labem u obce Český újezd než přes Strážky. Bezpečnost chodců v obci Strážky by bylo možno vyřešit několika bezpečnostními prvky, a to chodníky, přechody, častějším dohledem městské policie, zpomalovacími pásy, dopravními značkami atd. Nulová varianta je méně náročná na projekt, provedení i financování než varianta obchvat. Při nulové variantě by bylo možno řešit i kanalizační síť. Co se týká bezpečnosti dopravy, tak upozornila, že minimálně od ledna roku 2003 nebyla v obci Strážky hlášena žádná dopravní nehoda. Dále poukázala na to, že není řešen problém s odtokovou vodou při omývání náradí a strojů v průběhu stavby, která se bude vsakovat a kontaminovat okolní půdu. Výstavba obchvatu oddělí jí vybudované hospodářské budovy od pozemků, které jsou užívány jako pastviny, což pro ni bude likvidační. Uvedla, že

nevěří, že bude fungovat úklid odpadu vzniklý provozem obchvatu a jeho údržba. Nevěří tomu, že v období výstavby nebude stavba působit jako zdroj vibrací na okolní výstavbu. Poukázala na protichůdná tvrzení o výrazném zvýšení dopravy v obci oproti tvrzení, že se imisní limity nezvýší. Dalším negativem obchvatu jsou problémová místa přibližující se obytným objektům a demolice rodinného domu pana B.. Za absurdní považuje tvrzení, že obchvat vyřeší stresové stavy obyvatelstva, zejména řidičů v dopravních zácpách, objížděkách při opravě komunikace apod., neboť za posledních osm let v obci Strážky nevznikla ani jedna dopravní zácpa, a to ani při prováděných opravách stávající komunikace. Poukázala na to, že imisní limity ovzduší mají zůstat stejné, což nepřinese žádnou výhodu. Stejně tak nedošlo k vyhodnocení měření hluku u domu č.p. 19 v obci Strážky. Dále uvedla, že bylo zcela pominuto, že splaškové vody vzniklé v zařízeních staveniště mají být napojeny na stávající kanalizační síť, ačkoliv žádná ve Strážkách není. Dále poukázala na změny hydrogeologických charakteristik, které jednoznačně dle jejího názoru potvrzují správnost nulové varianty. Dále upozornila mimo jiné na to, že v blízkosti plánovaného obchvatu byla povolena výstavba rodinných domů, jejichž tržní cena se po zahájení výstavby obchvatu rapidně sníží.

Na tyto argumenty reagoval odpůrce paušálním odůvodněním tak, že způsob využití dotčených pozemků se nemění, přičemž se jedná o veřejně prospěšnou stavbu D10. V procesu pořizování změny ÚpnSÚ byl obchvat Strážek prověřován v několika variantách a výsledná varianta byla zapracována do ÚpnSÚ. V procesu pořizování územního plánu byla tato varianta prověřena, zapracována a odsouhlasena dotčenými orgány. Na základě současného stupně poznání, tj. za podmínky respektování preventivních a minimalizačních a kompenzačních opatření, navržených v dokumentaci pro „D8 – výstavba obchvatu Strážky – Ústí nad Labem, silnice II/528“ a z důvodu zásadního významu navrženého řešení pro zklidnění dnes velmi zasažené oblasti, byla potvrzena a projednána trasa obchvatu Strážek dle již dříve projednané a schválené územně plánovací dokumentace. Dále odpůrce odkázal na to, že veřejně prospěšná stavba vedená pod indexem D10 je v souladu s cíli a úkoly územního plánování stanovenými v § 18 a § 19 stavebního zákona.

Dále navrhovatelka uplatnila i námitku (námitka č. 198) při veřejném projednání návrhu územního plánu podle § 52 odst. 2 stavebního zákona, v níž vyjádřila nesouhlas s navrhovaným obchvatem obce Strážky. Uvedené parcely jsou vedeny jako zemědělská půda a slouží pro chov koní a hospodářských zvířat, což se s plánovanou stavbou vylučuje.

Na tuto námitku reagoval odpůrce poukazem na stanovisko dotčeného orgánu Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, který vyslovil k námitce navrhovatelky a) záporné stanovisko a blíže tento svůj postoj odůvodnil.

Podle § 172 odst. 3 věta první správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“

Podle § 172 odst. 5 věta třetí až pátá správního řádu uvádí, že „*O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její*

stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1).“

Podle § 53 odst. 1 stavebního zákona: „*Pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnotí výsledky projednání a zpracuje návrh rozhodnutí o námitkách uplatněných ke konceptu i návrhu územního plánu.*“

Rozhodnutí o námitkách naplňuje formální znaky správního rozhodnutí (usnesení NSS ze dne 27.10.2010, č.j. 2 Ao 5/2010 – 24, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud připustil, že jde o správní akt, který je samostatným rozhodnutím, kterým by, dle konkrétních okolností věci, mohlo dojít k dotčení práv osoby, která tuto námitku uplatnila (rozsudek NSS ze dne 7.1.2009, č.j. 2 Ao 2/2008 – 62, www.nssoud.cz). Vždy je však nutno posuzovat, zda k tomuto dotčení došlo již samotným rozhodnutím o námitkách, nebo až územním plánem, tedy následným schválením opatření obecné povahy. V případě posledně zmiňovaném by totiž k dotčení práv takové osoby nedošlo s konečnou platností již rozhodnutím o námitkách; soudní ochrana by proto, na principu subsidiarity, byla poskytnuta až proti konečnému správnímu aktu, zde opatření obecné povahy. Případné podání žaloby proti rozhodnutí o námitkách není podmínkou, která by musela být splněna před podáním návrhu na zrušení opatření obecné povahy (viz rozsudek NSS ze dne 24.11.2010, č.j. 1Ao 5/2010-189, www.nssoud.cz).

Jestliže je rozhodnutí o námitkách minimálně z formálního hlediska správním rozhodnutím, které musí dle § 172 odst. 5 správního řádu obsahovat vlastní odůvodnění, je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). V první řadě se jedná o požadavek přezkoumatelnosti rozhodnutí. „*Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost....[V] odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).*“ (rozsudek NSS ze dne 23.7.2009, č.j. 9 As 71/2008 – 109; obdobně rozsudek ze dne 24.6.2010, č.j. 9 As 66/2009 - 46). Ostatně stejné požadavky jsou kladeny i na odůvodnění opatření obecné povahy jako takového (rozsudek NSS ze dne 16.12.2008, č.j. 1 Ao 3/2008 – 136, www.nssoud.cz).

Ze shora uvedené rekapitulace vznesených námitek navrhovatelky a) a jejich vyprádání odpůrcem v rozhodnutí o námitkách, je patrné, že v rozhodnutí o námitkách ke konceptu územního plánu nebylo na velmi konkrétní námitky navrhovatelky a) nijak reagováno. Jak dále plyne z ustanovení § 172 odst. 5 věta třetí až pátá správního řádu a z ustanovení § 53 odst. 1 stavebního zákona, je i rozhodnutí o námitkách ke konceptu územního plánu navrhovatelky a) součástí odůvodnění opatření obecné povahy. V této části je tak rozhodnutí odpůrce nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 101b odst. 4 s.ř.s., neboť z něho není zřejmé, proč

odpůrce považuje námitky navrhovatelky a) za liché, mylné či vyvrácené, nebo proč považuje jí předestírané skutečnosti za nesprávné.

Soud však nemohl vyhovět navrhovateli a) v návrhu na zrušení předmětné veřejně prospěšné stavby Přeložky silnice II/528 západně od obce Strážky vedené pod indexem D10 v grafické příloze č. 1 Výkres základního členění území, neboť jak je z ní i z textové části kapitoly g) územního plánu patrné, plochy pro veřejně prospěšné stavby jsou vymezeny pouze ve v grafických přílohách č. 2 (Hlavní výkres) a č. 3 (Výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací), nikoliv v grafické příloze č. 1.

K bodu 3) Nezákonné vymezování nových zastavitelných ploch a rozpor s požadavky na ochranu zemědělského půdního fondu.

Jakkoliv soud dospěl v části zabývající se aktivní legitimací k tomu, že k návrhu uvedenému v bodě 3) návrhu jsou aktivně legitimováni navrhovatelé a) až c), musel se před vlastním meritorním projednáním jednotlivých námitek uvedených v tomto bodě zabývat tím, zda jsou pro meritorní přezkum dány podmínky.

Na jedné straně je nutno konstatovat, že rozsah přípustných námitek vlastníků nemovitostí není omezen pouze na části nemovitostí dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření nebo zastavitelných ploch, nýbrž se mohou týkat jakékoli části návrhu územního plánu, nebo i postupu při jeho zadání či zpracování (viz rozsudek NSS ze dne 24.11.2010, č.j. 1Ao 5/2010-189, www.nssoud.cz). Na druhou stranu však k možnému rozsahu návrhových tvrzení, které by měly být soudem přezkoumávány vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu následující.

Námitkou omezení vlastnických a jiných věcných práv spočívající v určení jiného funkčního využití pozemků v novém územním plánu obce se soud může na návrh vlastníka takových pozemků zabývat v řízení podle § 101a a násl. s.ř.s. pouze tehdy, vyslovil-li vlastník dotčených pozemků (navrhovatel) v procesu přijímání a schvalování nového územního plánu obce své námitky nebo připomínky proti novému funkčnímu využití pozemků, a tedy obci umožnil se s těmito výhradami seznámit a reagovat na ně prostřednictvím vypořádání námitek nebo připomínek dle § 53 odst. 1 stavebního zákona (rozsudek NSS ze dne 18.11.2009, č.j. 9 Ao 2/2009-54, www.nssoud.cz).

Skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, jej nezabývá práva takový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích řízení správního odmítnout pro nedostatek procesní legitimace.

Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jímž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

Návrh podaný soudu prosazující věcně jiné, subjektivně „správnější“ řešení nemá sloužit ani jako náhražka opomenutí, liknavosti nebo procesní taktiky navrhovatele. Jinak řečeno, řízení před soudem je prostředkem ochrany práv. Není nástrojem rozhodování

věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícímu proti „nesprávnosti“ přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít.(...)Pokud účastník, brojící proti procesním vadám při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy (třetí až pátý problémový okruh algoritmu), mohl při přiměřené péči o svá práva podat věcné námitky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemůže Nejvyšší správní soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují. Mohlo by tím docházet k situacím, že by účastníci v průběhu přípravy neaktivní měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili (vigilantibus iura) (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16.11.2010, č.j. 1 Ao 2/2010-116, www.nssoud.cz).

V případě přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy (podle § 101a a násl. s.ř.s.) z hlediska jeho proporcionality není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu na jedné straně a ochrany vlastnictví navrhovatelů na straně druhé, pokud tuto úvahu před ním neprovedl z důvodu zaviněné pasivity navrhovatelů příslušný správní orgán. Takovýto postup by byl rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace (rozsudek NSS ze dne 7.10.2011, č.j. 6 Ao 5/2011-43, www.nssoud.cz).

Úspěšnost návrhu na zrušení opatření obecné povahy nelze spojovat s aktivitou navrhovatele v průběhu projednávání změny územního plánu (§ 31 zákona č. 50/1976 Sb.) za situace, kdy je mezi textovou a grafickou částí územně plánovací dokumentace rozpor, v jehož důsledku není při běžné pozornosti dotčené osoby zřejmé, že se změna týká jeho pozemku (rozsudek NSS ze dne 8.1.2010, č.j. 2 Ao 1/2009-74, www.nssoud.cz).

Z uvedené judikatury, stejně jako ze znění ustanovení § 101d odst. 1 s.ř.s. vyplývá, že navrhovatel nadaný aktivní legitimací musí pochybení odpůrce namítat nejen v řízení před soudem, ale zároveň i v předchozím řízení při přijímání opatření obecné povahy. V případě, že tak navrhovatel v předchozím řízení neučinil, soud posoudí, zda tak učinit mohl, od čehož se pak bude odvíjet rozsah přezkumu opatření obecné povahy soudem.

Z rekapitulace námitek navrhovatelů a) až c) uvedených v bodech 1) a 2) hodnocení soudu je patrné, že nic nenamítali proti vyhodnocení potřeby nových zastavitelných ploch či vůči rozsahu a způsobu odnímání ploch ze zemědělského půdního fondu. S ohledem na shora uvedené je nutno konstatovat, že navrhovatelé jednali v rozporu se zásadou „každý si musí hájit svá práva“ a snaží se nahradit v této části návrhu svou procesní pasivitou v předchozím řízení. Soud však nemůže s ohledem na stávající dělbu moci nahrazovat funkci správních orgánů vydávajících opatření obecné povahy, neboť úkolem soudu je toliko přezkum jejich postupu. Soud tedy nemůže přezkoumávat tvrzení navrhovatelů, k nimž se neměl v průběhu pořizování územního plánu možnost odpůrce relevantně vyjádřit.

Navrhovatelé a) až c) však také uvedli, že v návrhu územního plánu, který byl veřejnosti předložen k námitkám a připomínkám před veřejným projednáním, zcela chyběly

údaje o výměře parcel nově vymezovaných jako zastavitelné území, čímž byli zkráceni na svých právech, neboť jim nebyly předloženy relevantní informace. Dále v tomto bodě návrhu namítli, že byl prakticky nezjistitelný rozsah nově zastavitelných ploch v důsledku tzv. agregace (seskupování různých funkčních ploch) zcela nezákonně provedené. Své tvrzení doložili na příkladu agregace pozemků parc.č. 3658, 3659, 3668/1, 3668/2, 3666/2, 3665, v k.ú. Ústí nad Labem, přičemž agregací bylo jako zastavitelné území ve 4. zóně CHKO České středohoří vymezeno území mezi domy se zahradami a lesem, které je z hlediska ochrany přírody cenné, neboť se v dané lokalitě vyskytuje celá řada chráněných živočichů.

Soud prostudoval kapitolu c2 – Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby návrhu územního plánu i v samotném napadeném územním plánu a konstatuje, že v rozporu s tvrzením navrhovatelů jsou zde údaje o ploše jednotlivých indexovaných ploch v metrech čtverečních uvedeny, a to v návrhu územního plánu ve sloupci čtvrtém tabulek vymezujících zastavitelné plochy a plochy přestavby a v územním plánu jsou tyto údaje uvedeny ve sloupci sedmém. Soud tedy tuto námitku považuje za nedůvodnou.

Co se týká námítky směřující proti provedení agregace jako celku i v jednom konkrétním případě uvádí soud, že i v tomto případě neshledal, že by navrhovatelům bránila ve vznesení těchto námitek nějaká objektivní překážka. Jak uvádí sami navrhovatelé a) až c) v návrhu, na zařazení shora uvedených pozemků mezi stabilizované plochy přišli až po vydání územního plánu. Soud konstatuje, že v grafické části návrhu územního plánu, tak jako v územním plánu samém je možno shledat a dohledat jednotlivá využití konkrétních ploch a pozemků a bylo tak pro navrhovatele a) až c) možno námitku proti zařazení pozemků do ploch stabilizovaných vznést již při projednání návrhu.

Soud dále konstatuje, že zařazení toho kterého pozemku do ploch stabilizovaných či návrhových (z hlediska budoucího a faktického využití) je otázkou, kterou je nutno řešit vždy ve vztahu ke konkrétnímu pozemku s ohledem na jeho faktické stávající využití vyplývající mimo jiné z dokumentace katastru nemovitostí a z reálného stavu pozemku (např. k pozemku dosud nezastavěnému může být vydáno stavební povolení ke stavbě, která na něm má být umístěna). Nelze tedy bez širšího a konkrétnějšího odůvodnění bez dalšího úspěšně tvrdit, že agregace probíhající při pořizování územního plánu byla nezákonná, pokud nebyla zjištěna systémová chyba v postupu pořizovatele. Z výše uvedených důvodů tak soud konstatuje, že návrh v bodě 3 je zcela nedůvodný.

K bodu 4) Podstatná změna návrhu územního plánu Ústí nad Labem po veřejném projednání, způsobující zásah do práv dotčených vlastníků – změna funkčního vymezení ploch.

Mezi navrhovatelem d) a odpůrcem není sporu o tom, že po veřejném projednání návrhu územního plánu došlo k námitce vlastníka pozemků parc.č. 2747, 2779/1 a 2884/1 v k.ú. Střekov ke změně způsobu využití plochy těchto pozemků z SM-C1 pro parc.č. 2747, 2779/1 na BM1 a z SM-C pro parc.č. 2884/1 na BM. Spor mezi stranami spočívá v tom, zda byly naplněny podmínky ustanovení § 53 odst. 2 stavebního zákona, tedy zda tato změna je podstatnou změnou návrhu vyvolávající nutnost opakovaného veřejného projednání návrhu územního plánu za účasti dotčených orgánů. Soud však tento náhled stran nesdílí.

Soud před meritorním posouzení věci nejprve ověřil využití předmětných pozemků parc.č. 2747, 2779/1 a 2884/1 v k.ú. Střekov v územním plánu. Z grafické přílohy č. 2 Hlavní výkres soud zjistil, že pro pozemky parc.č. 2747, 2779/1 je stanoveno využití BM1 a pro pozemek parc.č. 2884/1 je stanoveno využití BM. V grafické příloze č. 1 Výkres základního

členění je pro pozemky parc.č. 2747, 2779/1 uveden index plochy P18-1 a P18-4, pro pozemek parc.č. 2884/1 je uveden index plochy P18-5. V textové části územního plánu podkapitole c2) Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby je však pro indexy plochy P18-1 a P18-4 stanoveno využití indexované jako SM-C1 a pro index plochy P18-5 využití indexované SM-C.

Jak vyplývá již z dřívější judikatury ke stavebnímu zákonu č. 50/1976 Sb. textová a grafická část územně plánovací dokumentace musí být ve vzájemném souladu (srov. rozsudek NSS ze dne 8.1.2010, č.j. 2 Ao 1/2009-74, www.nssoud.cz).

Z ustanovení § 43 odst. 6 stavebního zákona vyplývá, že náležitosti obsahu územního plánu stanoví prováděcí předpis. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 500/2006 Sb., která v § 13 odst. 1 uvádí: „*Územní plán obsahuje textovou a grafickou část. Obsah územního plánu, včetně jeho odůvodnění, je stanoven v příloze č. 7.*“

Ze shora uvedeného vyplývá, že dvě rovnocenné části územního plánu, a to jeho textová a grafická část stanovují urbanistickou koncepci vymezeného území města (srov. § 43 odst. 1 stavebního zákona). V daném případě však jsou tyto dvě části v rozporu.

Má-li být opatření obecné povahy přezkoumatelné, je třeba, aby se ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. na jehož přiměřené použití odkazuje ustanovení § 101b odst. 4 s.ř.s. jednalo o rozhodnutí srozumitelné a opřené o dostatek důvodů. V čem lze spatřovat tyto jednotlivé atributy přezkoumatelnosti však s.ř.s. nestanoví, a proto je třeba vycházet z toho, co vytvořila dosavadní správní judikatura.

Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (viz rozsudek NSS ze dne 4.12.2003, č.j. 2 Azs 47/2003-130; rozsudek NSS ze dne 4.12.2003, č.j. 2 Ads 58/2003-75, www.nssoud.cz).

Nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelného (viz rozsudek NSS ze dne 23.7.2008, č.j. 3 As 51/2007-84; rozsudek KS Brno ze dne 11.4.2006, 31 Ca 39/2005, Sb.NSS č. 1282/2007, www.nssoud.cz).

Pokud soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.], uvede pouze důvody, v nichž tuto nepřezkoumatelnost spatřuje; další žalobní námitky již nepřezkoumává (viz rozsudek NSS ze dne 8.3.2005, č.j. 3 As 6/2004-105, www.nssoud.cz).

Soud má za to, že k tomu, aby mohl přezkoumat odůvodněnost určité části územního plánu, v daném případě způsob využití pozemků parc.č. 2747, 2779/1 a 2884/1 v k.ú. Sřekov, musí být jednoznačně z územního plánu, a to z jeho textové části a grafické části, tento způsob využití patrný, v daném případě jsou obě části v rozporu a nelze určit, který ze způsobů využití má platit pro tyto pozemky. Napadený územní plán je tak v této části nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 101b odst. 4 s.ř.s.

K bodu 5) Nedodržení návrhového horizontu v zadání územního plánu.

I v tomto bodě se musel soud nejprve zabývat tím, zda námitky proti rozdílným časovým horizontům v zadání a v následně zpracovaných podkladech již dříve navrhovatelé a) až c) namítali a zda k tomu měli možnost. Po prostudování námitek těchto navrhovatelů soud zjistil, že tyto námitky žádný z navrhovatelů při pořizování územního plánu nevzněsli. Konkrétní námitky navrhovatelů jsou zrekapitulovány pod body 1) a 2) hodnocení soudu. Co se týká výkladu k nutnosti uplatnit námitky nejprve v řízení o pořizení územního plánu, odkazuje soud na svůj výklad v bodě 3) hodnocení soudu.

K tomuto závěru dospěl soud i přesto, že navrhovatel b) tvrdí, že ve své námitce k návrhu územního plánu na nedodržení návrhového horizontu u dopravní prognózy upozornil a odpůrce se k tomuto bodu jeho námítky, jakož i k dalším bodům jeho námitek v rozhodnutí o námitkách nevyjádřil. Soud poukazuje na to, že námitka navrhovatele b) a Jany Kvapilové je žurnalizována v šanonu č. 10 správního spisu pod č. 191, jak bylo uvedeno již v bodě 1) hodnocení soudu. Tato námitka byla doručena Magistrátu města Ústí nad Labem dne 15.6.2011, avšak nevyjadřuje se nijak k nedodržení návrhových horizontů stanovených v zadání územního plánu. Soudu však neuniklo, že námitku proti nedodržení stanovených horizontů obsahují námitky č. 211, které sice vznesl navrhovatel b), ovšem v postavení zástupce veřejnosti podle § 23 stavebního zákona. Je však nutno znovu připomenout, že toto dvě postavení jsou rozdílná a nelze je slučovat. Toho si je zřejmě vědom i navrhovatel b), pokud podal návrh na zrušení částí územního plánu jako dotčený vlastník a nikoliv zástupce veřejnosti, kterému toto právo nepřísluší (viz usnesení NSS ze dne 25.6.2008, č.j. 5 Ao 3/2008-27, www.nssoud.cz). Z tohoto důvodu je však zároveň i patrné, že navrhovatelé a) až c) měli možnost tuto námitku při pořizování územního plánu vznést.

Soud tedy konstatuje, že dotčený vlastník v tomto případě navrhovatel b) nemůže v návrhu podle § 101a s.ř.s. na zrušení části územního plánu odkazovat na námitky, které uplatnil jako zástupce veřejnosti. Postavení obou osob jsou rozdílná a nelze je slučovat, soud se tak nemůže zabývat hodnocením námitek, které vznesl jiný subjekt než navrhovatel. Z těchto důvodů je i v tomto bodě návrh nedůvodný.

K bodům 6) a 7) Neodůvodnění výběru variant prověřovaných konceptem územního plánu a nedostatečné zvážení stávajících limitů území, nesprávné vypořádání stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje.

Obdobně jako v bodě 5) hodnocení soudu, musel soud zkoumat, zda námitky uvedené pod body 6) a 7) byly vzneseny navrhovateli a) až c) v procesu pořizování územního plánu. Soud prostudoval námitky navrhovatelů rekapitulované pod body 1) a 2) a zjistil, že tyto námitky nebyly uplatněny. Navrhovatelé a) až c) ani netvrdí, že by jim něco bránilo tyto námitky uplatnit. Obě námitky se vztahují již k fázi zpracování konceptu a s ohledem na to, že pořizování územního plánu se sestává z fází zadání, koncept a návrh, je i z tohoto důvodu zřejmé, že navrhovatelé měli dostatečný prostor k uplatnění těchto svých námitek již v procesu pořizování územního plánu, neboť i v následné fázi projednání návrhu byli navrhovatelé aktivní. Je patrné, že námitky pod bodem 6) směřují k podpoře důvodnosti návrhu v bodě 1) petitu a námitky pod bodem 7) k podpoře bodů 1) až 3) petitu. Bod 6) návrhu pak navíc s ohledem na přemístění veřejně prospěšných staveb dopravního radiálně okružního skeletu do územních rezerv ztratil relevanci, jak bylo podrobně rozebráno pod bodem 1) hodnocení soudu.

S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že návrh na zrušení některých částí územního plánu je z části důvodný, a to ve vztahu k návrhu v bodě 2) petitu na zrušení

veřejně prospěšné stavby „Přeložka silnice II/528 západně od obce Strážky“ v textové a grafické části územního plánu města Ústí nad Labem. Odpůrce při přijímání této části územního plánu pochybil, když se nevypořádal s námitkami navrhovatelky a) ve svém rozhodnutí o námitkách, které je součástí územního plánu. Soud vázán návrhem podle § 101d odst. 1 s.ř.s. přikročil ke zrušení uvedené části územního plánu podle § 101b odst. 4 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí o námitkách. Dále shledal soud důvodným návrh v bodě 4) petitu na zrušení vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby pod indexy ploch P18-1, P18-4 a P18-5 uvedených v podkapitole c2) územního plánu, neboť rozpor mezi textovou a grafickou částí územního plánu způsobil nepřezkoumatelnost této části územního plánu pro nesrozumitelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., proto i tady přikročil soud ke zrušení této části územního plánu podle § 101b odst. 4 s.ř.s. ve spojení s ustanovením § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. Návrh navrhovatelů a) a d) ve vztahu k bodu 1) petitu, navrhovatelů b) až d) ve vztahu k bodu 2) petitu, navrhovatele d) ve vztahu k bodu 3) petitu a navrhovatelů a) až c) ve vztahu k bodu 4) petitu soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s., neboť byl podán osobami zjevně neoprávněnými. Ve zbytku soud návrh podle § 101d odst. 2 věta druhá s.ř.s. zamítl pro nedůvodnost.

VIII. Náklady řízení

Navrhovatelka a) měla ve věci částečný úspěch podle § 60 odst. 1 věta druhá s.ř.s., neboť se svým návrhem uvedeným pod bodem 2) petitu byla, až na návrh na zrušení části grafické přílohy č. 1 Výkres základního členění území, úspěšná, zatímco v návrhu pod bodem 3) petitu úspěšná nebyla. Soud proto uložil žalovanému zaplatit jí polovinu náhrady nákladů řízení do třiceti dnů od právní moci rozsudku v celkové výši 5 380,- Kč, která se skládá z polovin následujících částek, a to z částky 5.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4 200,- Kč za 2 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Luděkem Šíkolou [převzetí věci, podání návrhu podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „advokátní tarif“], z částky 600,- Kč za s tím související dva paušály po 300,- Kč a z částky 480,- Kč odpovídající DPH z polovin částek mimo soudního poplatku.

Navrhovatel d) byl ve své návrhu pod bodem 4) petitu zcela úspěšný, proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil odpůrci povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 760,- Kč, která se skládá z částky 5.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4200,- Kč za 2 úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté právním zástupcem Mgr. Luděkem Šíkolou (převzetí věci, podání návrhu podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu), z částky 600,- Kč za s tím související dva paušály po 300,- Kč a z částky 960,- Kč odpovídající DPH z částek mimo soudního poplatku.

Navrhovatelé b) a c) ve vztahu k návrhu v bodě 1) petitu, navrhovatelé b) až c) ve vztahu k návrhu v bodě 3) petitu nebyli úspěšní a soud jim proto podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení.

Právní zástupce odpůrce vyčíslil nárok na náhradu nákladů řízení na 26 640,- Kč, avšak soud se rozhodl mu nárok na náhradu nákladů řízení spočívající v nákladech na právní zastoupení advokátem ani zčásti nepřiznat. Ústavní soud již dříve judikoval, že *u statutárních měst lze presumovat existenci dostatečného materiálního a personálního vybavení a*

zabezpečení k tomu, aby byla schopna kvalifikovaně hájit svá rozhodnutí, práva a zájmy bez toho, aniž by musela využívat právní pomoci advokátů. Nebude-li jimi v příslušném řízení prokázán opak, nejsou náklady na zastoupení advokátem nákladem účelně vynaloženým (viz nález ÚS ze dne 23.11.2010, III. ÚS 2984/09, www.usoud.cz). Soud má za to, že i tomto případě je odpůrce vybaven kvalifikovanými zaměstnanci, kteří jsou schopni hájit opatření obecné povahy odpůrce. V daném případě nebylo ani prokázáno, že by tomu bylo jinak. Z tohoto důvodu se soud rozhodl nepřiznat odpůrci ani částečnou náhradu nákladů řízení vůči neúspěšným navrhovatelům.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 24.7.2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Oulická